

1847

17 21

5/11/17

73

In Christi ^{capita} ~~hominibus~~ experienda.

quis patitur? Quorum Dominus, de Namine Numen.

Quid patitur? Quae ero exponere mihi necesse.

Pro quibus? In gratia pro turba, et gentes omnes.

Uer? Nos amplexus, et nos ut ipse nos.

Uis locus? Quae animi raris, et morte noventum.

Quando? Quae poterant raris, probare deum.

Quibus? Quae raris, et animi sanguine iuncti.

Quomodo? Quae raris, et animi in amore modo.

Quae raris, et animi in amore modo.

1. ADMIRATIONIS.

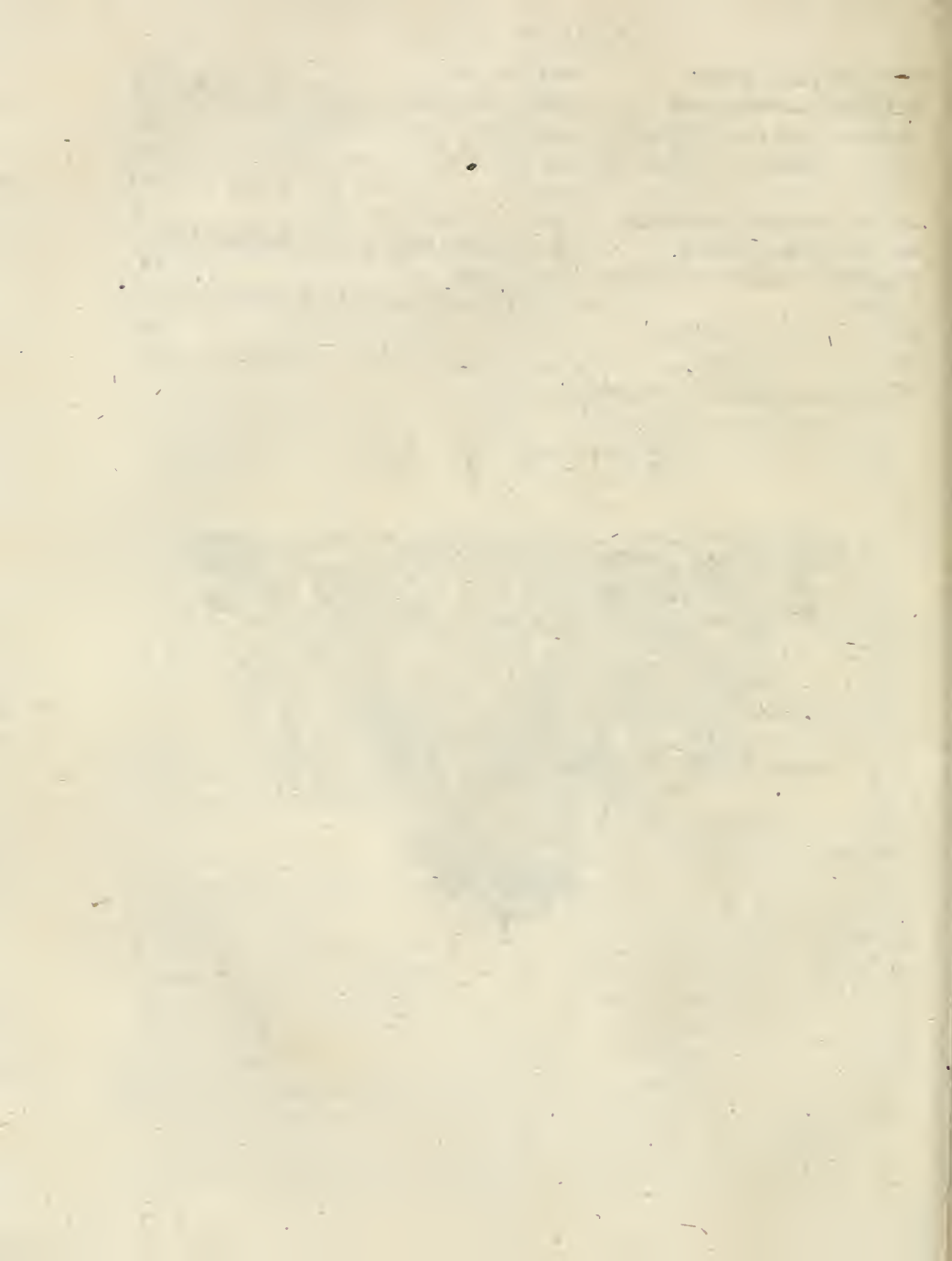
Quis, atque nos capiat? pro me, nec vulnera nulli.

Et notuisse deum, nec dubitare mori!

2. OMMISERATIONIS.

In speculo facis oculis tua vulnera, Christe,

um raris, um raris turior ipse tuis.

EMBLEMATA IOSEPHINA

cum Eulogijs Operâ

R. P. D. CAROLI STENGELII,

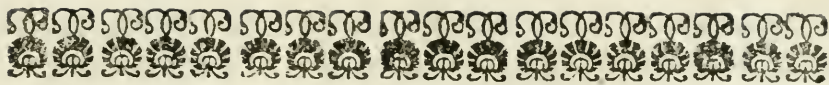
Abbatis Anhusani.

Augustæ Vindelicorum, Typis Veronicæ
Apergerin, viduæ. 1658.

CVm hæc emblemata S. IOSEPHI cum eu-
logijs à Theologis lecta, & quòd nec bonis
moribus, nec fidei Catholicæ aduersentur censa
fuerint vt in lucem publicam prodeant, concedi-
mus. Augustæ 27. Oct. 1658.

GASPAR Episcopus Adramy-
tenus Vicarius generalis.

DEDICATIO.

SANCTISSIMO DEIPARÆ VIRGINIS
SPONSO, CHRISTIQUE DOMINI PV-
TATIVO PATRI AC VERO NVTRITIO
IOSEPHO,

F. CAROLVS STENGELIVS
Abbas Anhusanus. DD.

*AMA latissimi nominis tui, & Principatus, in quo
DEVS constituit te, in uniuersos fines terra perlata est,
eò quòd ille, cuius sonus in omnem terram exiuit, Cu-
stodis quoq; sui nomen produxit à Solis ortu vsq; ad
occasum; ut ab omnibus cordibus laudareris, & populi
omnes coram te genua flecterent, non metu potentia,
sed tenerrimi cordis tui amore purissimo. Sic quippe honorabitur, quem-
cumq; Rex aternus voluerit honorare.*

*Delaturus ergò tibi, vigilantissime Custos thesaurorum DEI, ho-
norem & amorem quem purpura ardentissima charitatis tuae suo iure
deposcit; Ego parum felix habitator terra Chanaan, ubi exquisitores
diuitiarum huius seculi premuntur inopiâ panis, quem asseruas, ma-
gnopere inensus supplex per litteras te veneraturus accedo & mitto
tibi epistolam hanc vultus tui iucundissimi desiderijs plenam, & fati-
gati cordis mei secretariam. Credo enim te misericordiâ pragnantis
Sponsa tuae mores didicisse; ut sicut illa mater, ita tu sis pater misericor-
dia fidelissima, quam requirunt, & expectant diligentes te. E captiui-
tate igitur meâ, innumeris gemitibus, quos producit egestas, clamo ad
te, O potentissime, qui sedes cum Principibus, & solium gloriae tenes ut
ex magnitudine amoris, quo tuum cor in fornace decora nimis Sponsa*

tua liquefactum est, eisdem oculis, quibus illa intuetur afflictos, aspicias me, & feras patienter, mollia valde precordia tua clamoribus meis elatis commoueri. Hanc enim spem reposui in sinu meo: me tria corda super omnem opulentiam, voluptatem, & honorem amabilia ad meum desiderium flectere posse, si te semel sincero affectu cordi meo conciliauero. Suauissima enim simulq; fortissima dilectionis catenam sponsa tua speciosissima, ac filio eius supra caelos splendidissimo anima tua colligata est, & ex tribus factum est cor unum, & anima una; ut necesse sit, qui furatur te, spontaneam amoris rapinam, tria sole pulchriora, niue candidiora, & rubicundiora ebore antiquo simul corda furari. Hoc uno potissimum trahor desiderio, ut recte mihi dictum videatur, quod sapienter etiam huius seculi licet minus sapienter crediderunt (Tria sunt omnia) omnia etiam bona honesta, utilia & delectabilia tribus his cordibus inclusa contempler; & quam arte illa mihi mutuo dari possint, conor meditari. Pacem quero, & in omnibus requiem quasiui, hostes enim mei persequuntur me. Propter quod rogo te, offer tranquillitatem sollicito cordi meo, & amabo te. Sed quae est pax mea? Quae est tranquillitas mea, nisi serenissimus, & pulcherrimus, & dulcissimus filius sponsae tuae, cui iam dudum consecraui precordia mea? Sed & Mater eius splendidissima, & super omnes creaturas speciosissima requies mea est? cui voui viscera mea. Non enim filium sine Matre requisui. Non erat quippe mihi tam bonum, hominem esse solum, quam cum adiutorio simili sibi. Haec est portio mea. Haec est felicitas mea. Haec est requies, tranquillitas, & pax amabilissima cordis mei. Sed hinc ducit originem labor meus, quod cum haec societas sit omne refrigerium animae meae, careo omni refrigerio, quia longè dislo ab eâ societate. Propter hoc hostes mei facti sunt in capite, & inimici mei locupletati sunt. Ac ita egressus est ab animâ meâ omnis decor eius: recordatur Hierusalem dierum afflictionis suae, & prauaricationis omnium desiderabilium suorum, quae habuit à diebus antiquis

Offer igitur. dilecte valde assertor dejectae animae meae, offer filio ac Matri, apud quos gratiam vales, haec importuna desideria, & suspiria
mea

mea. Porrigere meo nomine tot supplices libellos, quot gemitus emitto, si forte Rex & Regina Hierusalem donent mihi iura Ciuitatis sanctæ, & exilium ciuitate permutent. Et propter domum Domini DEInostri, ad quam admittar, exultabit certè spiritus meus in DEO salutari meo. Et ex hoc die cor, & caro mea requiescent in spe, & pro dulcissimâ misericordiâ, quam exspecto, animam meam non imagine pictam, sed eandem, quâ uiuo, catenis dilectionis appensam ex voto suspendam è portis Sion, ad quam suspiro, propter infinitam Regis ac Regina pulchritudinem. Ut verò tu, O tutissimum asyllum meum, ac fidelissime expeditor negotiorum salutis meæ sis mihi propitius, & patiaris me in abscondito viscerum tuarum habitare, ita ut claudat à foris ostium Dominus, ne tempestas demergat me, ineamus fadus dilectionis, quam cupiunt præcordia meæ. Dilige me, oro te, & gere curam mei, ut solet Mater curam gerere filioli quem suis lactat uberibus. Solare me dejectum, & visita me? Trado tibi clauis cordis mei, ut pro libito ingrediaris. Sed precor, ne differas tempus. Ingredere citò, & obseruabo ego ingressum tuum, ut mecum moreris in æternum. Tunc excitabitur cor meum, & resurget à tenebris, & umbrâ mortis; & latabitur propinquitate, ac tactu Nutricij sui. Quin etiam & caro humiliata reuiuiscet, & exultabit, & iubilabit in neomenia sua, in insigni scilicet die solennitatis sue: more populi, qui ludebat in organis carminum Domini, qua fecit David Rex, ad laudandum Dominum, quoniam bonus, quoniâ in seculum misericordia, & super me dulcissima dilectio eius. Hac bona pariet mihi, quam posco atq; reposco visitatio mæa. O super niuem candidissime, & amore facundissime. Ut ergo me visites, sapius precor dilige me. & ego ex pacto subijcio tibi animâ, & corpus meum, potentias, & sensus omnes meos, cogitationes, verba, & opera meæ, quibus imprimatur character IOSEPH, & imago perfectissima. & contra fascinationes potentissima, dilectissimi Tutoris & amici mei. Sic quocumq; jero, tuus ero, & notatus signo amoris tui, signo inquam suauissima libertatis, ex toto corde meo tibi seruiam, & curam geram dilectionis tuæ. Et ne sim auctor diuisionis, quam non amat domus tua, tria corda velut unum

colam, & amabo, & inuestigabo omnibus diebus vita mea, cor videlicet tuum strictissime vnitum cordi Sponsa tua, ac Filij eius electissimi, & quoties respirabo, toties trino cordi me cum cogitationibus, verbis, & operibus meis deuouebo. Sic statuo fœdus hoc salutare nimis, & pactum firmo sine fine: in cuius rei testimonium opusculum hoc eulogia tua complectens tibi ex voto humillimè ac deuotissimè offero, dedico, ac consecro.

Quia verò scriptio finem habet, & dilectio non habet finem, quæ generat desideria tanquàm scintillas ab igne disultantes sine fine, Epistola huic, quæ pro corde meo legatione fungitur, finem lassus inpono. At, ut spero, amor, & desiderium tui, O dulcissime IOSEPH, iucundissima lux osulorum meorum, & amabilissimum solatium meum non habebunt finem. Quæram enim te per noctes atq; dies solus, & in comitatu requiram te. Non cessabunt à suspirijs ossa mea, donec absoluto mortalitatis cursu videam te. Sic inter suspiria cesso, ut collectus ad interiora viribus, suauissimi IOSEPH desideria felicius crescant in silentio. Ex hac lacrymarum valle peregrinationis meæ. Anno LXXVIIII.

EMBLEMA I.

S. IOSEPH VIR MARIÆ.

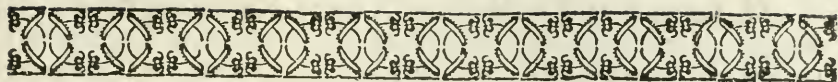
G. A. Wolfgang. f.

Conjugium Sponsi sterile est, facunda Maritæ
Virginitas, casto nonviolata toro.
Debuit è cælo proles nasci; peti; ,
Nam nil terreni Conjugium hoc habuit.

CAPVT

FAMILY OF A
1872

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

C A P V T I.

S. IOSEPH Patria, Genealogia, & Cognati.

I.

Nuenimus in scripturâ sacrâ quatuor insignes viros nomine IOSEPH appellatos, videlicet filium Patriarchæ Iacob à castitate & sapientiâ illustrem, qui CHRISTVM Dominum in multis præfiguravit, Virginis DEIPARÆ Sponsum, qui CHRISTVM Dominum in mortali hac vitâ protexit ac sustentavit; nobilem illum Decurionem ab Arimathiâ, qui CHRI-

STO mortuo in eius sepulturâ ministravit, quiq; tantâ animi fortitudine præditus fuit, vt nihil diffidens ad Pilatum ingressus sit, & corpus IESV petierit, in sepulchroq; suo nouo publicè ac honorificè sepelierit, attestante B. Marco: *Venit, inquit, IOSEPH ab Arimabiâ nobilis Decurio, qui & ipse erat expectans regnum DEI, & audacter introiit ad Pilatum, & petijt corpus IESV, &c.*

Ac denique Discipulum illum à iustitiâ conspicuum, quem cum S. Matthiâ in conspectu Domini statuorunt Apostoli ad sortiendum Iudæ Apostolatam. Quas quidem virtutes omnes, siue antiqui Patriarchæ castitatem & sapientiam, siue nobilis decurionis fidem & fortitudinem, siue IOSEPH Barsabæ iustitiam, in Virginis Sponso eminenter colluxisse quis ignorare possit? Cùm à castitate ac sapientiâ, & à fide & fortitudine & à iustitiâ omni modaq; probitate nullam non laudem, vt passim in Euangelio liquet, promeritus sit? Conferri quidem hîc etiam possent IOSEPH frater Simonis & Iudæ, & IOSEPH cognomento Barsabas. Verùm vterq; ille non IOSEPH, sed *Iosês*, in textu Græco vocatur, vnde & minus probabiliter prior ille frater seu cognatus CHRISTI cum hoc IOSEPH Barsabâ confunditur, cùm insuper si ijdem essent, B. Lucas, qui duplici nomine & vno cognomine hunc honorat, istum fratris Domini titulum non omisset.

II. Patria S. IOSEPHI Nazareth, quod per litteram hebraicam *Zain* scriptum sanctitatem siue sanctum significare non dubitatur: sanctitatem autem IOSEPHI quis nesciat? Atq; in hac significatione celebrabatur olim apud Iudæos secta Nazaræorum, de quorum vno legitur: *Quia Nazareus DEI erit puer iste ab utero.* Ac potuit quidem puer iste ab utero Nazareus Saluatoris perpetuam sanctitatem præfigurasse, sicut & in alijs multis figuram eius gessisse agnoscitur. Verumtamen cum & in titulo salutiferæ Crucis, qui Romæ asseruatur, & in veterum Hebræorum commentarijs non per litteram *Zain*, sed per litteram *Tsade* cognomen illud Saluatoris scribatur: satis inde constat à communi illo Nazaræorum nomine diuersum esse neq; sanctum vt illud, sed florem significare; vnde liquet Ciuitatem Nazareth non à sanctitate, sed à flore nomen istud gessisse. Sed quomodo si à flore ciuitatula illa non modò non floret, sed adeò ignobilis esset, vt ab eà nihil boni expectaretur? *A Nazareth enim* rogabat Nathanael, *potest aliquid boni esse?* Verùm en tibi tandem præstantissimi in eà tres flores IESVS, MARIA, IOSEPH, non casu, sed diuinâ providentiâ in Ciuitate illâ Nazareth, præordinati flores bonorum omnium, flores virtutum suarum odoriferâ suauitate orbem vniuersum delectantes.

III. IOSEPH Pater fuit Iacob à Dauide per Salomonem descendens, secundum Matthæum, D. Lucas verò dicit IOSEPH fuisse Heli. Antiquorum comūnis responsio est Iacob & Heli fuisse fratres vternos ex eadem Matre, sed non ex eodem Patre natos: hinc D. Ambrosius censuit eum filium naturalem Heli, legalem verò Iacobi. Sed contra fuisse filium naturalem Iacobi asserunt ceteri. Verum communior sententia nunc est, Heli apud Lucam fuisse Socerum beati IOSEPH, ipsū scilicet B. Virginis Patrem Ioachim, & IOSEPH eius dici tanquam generum soceri sui. Addunt proinde sententiæ huius assertores B. Lucam tradidisse naturalem genealogiam Virginis & CHRISTI, legalem verò IOSEPHI: Matthæum autem naturalem IOSEPHI, legalem verò CHRISTI: Cum enim CHRISTI genealogia per lineam paternam à Matthæo descripta esset: Voluit Lucas quò plenius omniq; modò CHRISTVM & Virginem ad genus David pertinere monstraret eandem genealogiam per lineam maternam, siue per progenitores B. Annæ describere: ita nimirum vt verisimile

fit, Mathan IOSEPH & MARIE auum communem fuisse: Iacob autem IOSEPHI Patrem, & Ioachim Patrem Virginis fratres germanos ex eodem Patre Mathan, vt proinde genealogia vnus, censetur genealogia alterius, nisi quod ex Ioachim per eius filiam Virginem, non autem ex Iacob & IOSEPH natus sit CHRISTVS.

IV. Porro qui in Euangelio Fratres Domini vocantur, non fuere IOSEPH filij ex priore aliquâ vxore, vt ex deliramentis apocryphorum somniabant nonnulli, sed consobrini Saluatoris, Mariæ liberæ Materteræ Domini, quæ esse dicitur Mater Iacobi minoris & Ioseph & Iudæ. Aduertunt siquidem interpretes, Cleopham, aliter Alphæum dictum, fuisse fratrem B. IOSEPH. Et consequenter Mariam Cleophæ vxorem, quæ alibi, vocatur Maria Iacobi, minoris scilicet Mater, fuisse sororem B. Virginis per affinitatem matrimonialem, atq; ad eò quatuor filios Cleophæ Iacobum, Iosephum, Simonem & Iudam vocari fratres, seu cognatos CHRISTI, quia erant filij fratris IOSEPH, qui æstimabatur Pater CHRISTI, quiq; etsi non carne, conjugij tamen copulatione, vt Augustinus loquitur, CHRISTI pater erat.

C A P V T II.

S. IOSEPHVM fabrum lignarium fuisse.

I.

IOSEPHVM fabrum fuisse, ex Euangelio constat: *Nonne hic est fabri filius* dicebant de D. IESV. Vbi principio supponendum est: illum non ferrarium aut camentarium, vt graues etiam aliqui auctores opinati sunt, sed lignarium fabrum fuisse: Neq; alia vlla æquè congruenter accommodè, in quâ CHRISVS Dominus pro assumptâ suâ filiali subiectione & exemplificatione ei collaboraret ac ministraret, quàm ars lignaria. Vnde & antiquissima communiq; Ecclesiæ consensu, recepta consuetudo eum ferram manu tenentem, aut ligneas tabulas tractantem depingere solet; & historia orientalis apud Gratianum, & D. Thomam cum communiore sententiâ fabrum lignarium fuisse tradunt.

II. Mirandum quidem supra modum est, D. Saluatorem nostrum fabri filium esse voluisse, vt & fabrilem cum legali patre suo artem ipse exerceret, & ad diuinitatis suæ gloriam à patre suo æterno acceptam,

& ad Regis Regum, & Domini Dominantium super excelsos titulos, ferram & securim vt nutritij in terris patris sui artis insignia velut apponere, atq; apposita nobis ostentare gestiret. Nimirum egebat **CHRISTVS** Dominus pro nobis pauper factus, egebat & Mater eius Virgo paupercula prouido in terris nutritio; Nec patrem opulentum contra paupertatis professionem & exemplum, sed laboriosum ac industrium volebat Saluator, qui & Virgini eiusq; diuinæ proli in itinere stabuloq; Bethlehemitico, & in Ægyptum fugientibus ibiq; commorantibus & inde regressis suâ arte commodaret, atq; de victu ac tegumento vbiq; locorum prouideret. Ad quæ quidem omnia hanc eius fabrilem eius lignariam artem maximè conuenisse, jam paulò ante ostendimus.

III. Hinc cùm satis constet **CHRISTVM** Dominum, beatamq; Virginem, **B. IOSEPH** ministerio laboreq; vsq; ad **CHRISTI** prædicationem eguisse, ac tum aliam viuendi rationem, circa paupertatem præcipuè, **CHRISTVM** instituisse, quando & apertius manifestare capit, se non esse filium **IOSEPH**, sed verè Deum ac hominem redemptorem nostrum, non ex viro, sed de solâ Virgine, Spiritus sancti gratiâ obumbrante, conceptum ac natum; probabile euadit multoq; verosimilius est, **B. IOSEPH** non statim post Annum **CHRISTI** duodecimum, aut demùm post eius passionem: sed inter baptismum **CHRISTI** & nuptias in Cana Galilææ feliciter in Domino obiisse, cùm etiam nec in nuptijs, nec in historiâ passionis, aut postea vsquam eius mentio fiat.

C A P V T III.

S. IOSEPHO B. V. MARIA desponsatur:
Item de Annulo eiusdem.

I.

Sacerdotes illi Domini, qui puellarum **DEO** obfatarum curam habebant, cum diuinæ Virgini **MARIÆ** decimum quartum Annum ætatis jam ingressæ, è templo excedendum esset, hanc Virginem **IOSEPHO**, cuius virtutes ac merita nouerant, non casu, aut temerè sed communi consilio, diuinâq; maximè operante prouidentia, traderunt. Quanta namq; quamq; singularia atq; eminentia virtutum

in eo conspectam, probeq; cognita fuisse oportet specimina, vt ad selectissimæ huius Virginis DEI Matris futuræ augustissimum conjugium, vnus ipse præ cæteris omnibus, Sacerdotum communi consilio, Deiq; ipsius infallibili iudicio deligeretur.

II. Atq; vt non temerè dicta ista videantur; ita de his inter Græcos Theologos admodùm conspicuus Gregorius Nyssenus: *Cùm, inquit, puella creuisset, & adulta esset, Sacerdotes de eâ cogitare, ne quid de sacro illo corpore statuentes in Deum peccarent, ceperunt. Nam subjugare eam legi natura, aut addicere quasi seruam, si quis eam in matrimonium duceret, res absurdissima, minimeq; decora videbatur. Sacrilegium enim estimabatur si homo ius ac potestatem in donarium quod Deo consecratum ac dedicatum esset, haberet, quoniam legibus sancitum ac constitutum est, vt vir potestatem habeat in uxorem. Vt autem intrâ templum vnâ cum Sacerdotibus mulier versaretur & in Sanctis, neq; consultum neq; vsitatum erat, & simul grauitas, & honestas rei non aderat. Deliberantibus ergò eis super hac re, diuinitus incidit consilium, vt darent eam cuidam viro nomine desponsationis, is autem ad custodiendam virginatatem eius esset idoneus. Inuentus est igitur IOSEPH talis, qualem ratio consilij requirebat, ex eadem cum Virgine familiâ & tribu, &c. Hæc Nyssenus.*

III. De ætate BB. IOSEPH & Virginis Deiparæ cùm desponsati fuerunt non planè consentiunt scriptores; quanquam de ætate Virginis minor inter eos est discrepantia; quippè de quâ ferè omnes propè consentiunt, nisi quòd Albertus Magnus apud Dionysium Carthusianum viginti quinq; annos vt minimum eî tribuit, & Cardinalis Caietanus ei subscribens, vt minimum nouendecim aut etiam viginti quatuor, ita post Albertum ratiocinans: *Ætas nubilis exigit saltem completum motum augmenti, quia naturalis ordo habet, vt priùs perficiatur persona, quàm detur opera ad conseruandam speciem, & dico saltem,* inquit, quia ratio suadet, quòd natura exigit plus ætatis, videlicet vsquequo firmata sint ossa, ad quod quartum septennium dicitur requiri in viris, quo circa ait, certum est B. Virginem fuisse tunc ad minus annorum decem & nouem, si mulieris tertio senario annorum completur augmentum, & rationale est vt fuerit tunc annorum viginti quatuor, vt perfecta etiam secundùm ossa mulier perfecta Mater perfectum gigneret filium. Ita auctores illi. Verùm quatuordecim aut quindecim annorum ætatem mysterio Incarnationis

peragendo suffecisse, neq; Sacerdotes Domini, diuinâ disponente providentiâ Virginis conjugium ultra distulisse, vt communiùs, ita probabiliùs alij tradunt.

IV. Circa ætatem verò B. Ioseph. longè maior notatur opinio-
num diuersitas, dum alij senem, alij iuuenem, alij mediæ ætatis eum
fuisse putauerunt. Quia si senior fuisset, quomodo ad fugam In Ægy-
ptum, aliosq; pro CHRISTO & Virgine saluandis & sustentandis
labores subeundos & superandos idoneus fuisset? Quòd verò formâ
senili eum pingendi orta olim consuetudo fuerit, ex falsâ istâ atq; ex
Apocryphis tantùm scriptis desumptâ opinione senex ab antiquis di-
ceretur, quasi viduus fuerit, & liberos ex priore conjugio habuerit,
qui postea Fratres Domini dicti sint. Sed jam dudum explosa est illa
opinio.

V. Notat Baronius annuli vsum in omni passione loco arrhæ
non modò apud gentiles, sed etiam apud veri DEI cultores antiquissi-
mum esse. Ex eiusmodi igitur fluxisse videtur, vt cum spondetur
nuptiæ sponsus loco arrhæ sponsæ det anulum. Affinis est huic ce-
rimonix altera junctionis dexterarum. Porrò CHRISTI nomine dua-
bus P. & X. commixtis litteris fidelium annulos insigniri antiquitùs
solitos docent annuli, qui interdùm videntur ex ruderibus effossi;
Item signo Crucis, vt constat de annulo S. Macrinæ in eius vitâ apud
Gregorium Nyssenum, & sanctorum aliquorum imagine, vt de An-
tiochenis in oratione de laudibus S. Meletij tradit S. Chrysof.

VI. In Monasterio Aquicinâno Ord. S. Benedicti in Belgio in-
ter Duacum & Valencenas annulus vnus nomine sponsalis annuli B.
Virginis asseruatur quem tamen attentâ eius magnitudine ac reliquâ
formâ difficulter B. Virginis anulum crederes; cùm & duo eius no-
minis Annuli memorentur, vnus Perusij in templo vrbs summo in
Italiâ, & alter in Semimurenfi Prioratu in Burgundiâ. Est autem hic
non ex cupro deaurato, vt aliqui annotarunt; sed iuxta plurium auri-
ficum eiusdemq; Monasterij religiosorum testimonium ex auro puro
sed sub pallido. Neq; palæ eius effigies certò dignoscitur, quam & gem-
mæ illi innatum ac naturalem quidam existimant, quamquam & aliqui
non ab initio annulo isti intuisse, sed post inditam esse, credere malint.
Cùm itaque tres annuli B. Virginis præfatis tribus locis ijdemq; mira-
culosi omnes memorentur, nihil repugnans habere potest cùm esse
possit,

possit, vt plures B. Virgo annulos habuerit, vnumq; fortè & alterum ex Matre suâ S. Anna, cuius filia erat vnica piè asseruatos.

C A P V T IV.

S. IOSEPH perplexitas.

I.

Temporis tandem adueniente plenitudine concipit Virgo de Spiritu sancto, & eius ex tunc in matris utero adhuc latentis tutelam auspicatur B. IOSEPH. Cùm verò Virginem prægnantem videret, & eius non ex se conceptionis indicium manifesta aduerteret, nec de hoc mysterio diuinitus adhuc informatus esset, *voluit occultè dimittere eam.* Siquidem nullo euidenti aut probabili indicio adulteram eam cognoscebat, maximè cum & sanctitatem eius eximiam compertam haberet, vt & superno aliquo munere eam non indignam sciret, & eius insuper in tuendo pudori famæq; conseruandæ à Deo se deputatum nosset: Iudicium suum in tantæ perplexitatis momento captiuans totum negotium diuinæ maluit prouidentiæ committere: Videbat enim pariterq; mirabatur cælestem integram eius sanctimoniam, eamq; intrepidâ semper confidente conscientia comparentem, nulliq; apparentis conceptus occultamento vel materialis conspectus subterfugio pudentem; neq; vtiq; in Virgine Deo plenâ luminis interni scintillæ internæq; sanctitatis solita species notari desierat; in quâ quidem eam aliquando videns Dionysius Areopagita, Deam aliquam, nisi fides obstitisset, proclamasset. Et amplius inde confirmatus præ humilitatis probitatisq; suæ magnitudine summæ sanctitatis Virginis de adulterio expostulationem vel interpellationem facere meritò refugiebat.

II. Ceterùm cur interim dilectissimo Sponso suo in tantâ perplexitatis anxietate æstanti mysterium Virgo pijsima non aperit? aut cur eam ipse ex maritalis officij ratione non interpellat? Non vult nimirum Virgo humillima pariterq; sapientissima se ipsam DEI Matrem ne Sponso quidem suo, vt nec Elisabeth cognatæ suæ clarificare, maualtq; per ipsum mysterij auctorem tempore, modoq; ei cognito declarationem eius, cui certius, quam sibi credatur, expectare, quanquam & continis eam in hanc ipsam Sponsi sui instructionem & consolationem precibus apud Deum incubuisse dubium esse non possit.

III. Hinc:

III. Hinc superexcelsa continuò, completæ eius in omni virtute justitiæ congrua præmia, diuinâq; solatia: Vt angelicâ apparitione mox fruatur ac honoretur, vt filius Dauidis ab Angelo nominetur, vt de Incarnationis filij Dei toto mysterio instruat; vt Deipara Virgo Angelorum hominumq; Regina interiùs ei comendetur: ac deniq; vt augustissimè diuinissimèq; nomen IESV ei reueletur, suoq; tempore imponendum committatur. Sic enim, *IOSEPH Fili Dauid (inquit apparens Angelus) noli timere accipere MARIAM conjugem tuam; quod enim in illâ natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium, & vocabis nomen eius IESVM: ipse enim saluum faciet populum suum à peccatis eorum.* Quid his alloquijs, solatijs, & præmijs suaviùs, augustiùs, mirabiliùs? Cui enim Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, aut Angelorum etiam, talia vnquam dicta, vel commissa sunt?

EMBLEMA II.

S. IOSEPH PATER CHRISTI.

Subditur ergo infans homini Deus, atq; veretur
Nomen & imperium Conditor ipse Patris ?
Tam grandes titulos meritò, Iosephe, tulisti,
Virgineo renuis quòd Pater esse toro.

C

CAPVT

THE HISTORY OF THE

... of the ...

... of the ...

Qui S. IOSEPH habet fauentem, habet cum
eo CHRISTVM & Virginem.

I.

A Ccredit ad B. IOSEPH honorem particularem, quòd et si con-
jugem suam vt Deiparam terræ coeliq; Reginam honoraret; ipsa
tamen vicissim non ex liberâ dumtaxat voluntate, sed ex legis etiam
conjugalis necessitate eum sibi, præferret eiq; iuxta conjugalis Ordini-
s exigentiam subditam se præberet. Quem proinde non modo ipsa
sibi de illo loquens præponebat: sed sacri etiam Euangelistæ, ei præ-
nominare solent, vt ibidem legitur: *Erant Pater eius & Mater miran-
tes super his, quæ dicebantur de illo.*

II. Neq; respondeas Virginem paulò ante ei prænominatam, cum
de Iudææ pastoribus dicitur: *Venerunt festinantes, & inuenerunt MA-
RIAM & IOSEPH & infantem positum in Praesepio: Quandoquidem
& hîc CHRISTO vicinior positus sit, adeoq; dignitatis maritalis ordi-
ne inter MARIAM & CHRISTVM MARIÆ prænominatus. Atq;
vbi quidem meliùs, vbi digniùs, vbi optabiliùs, quàm in medio IESV
& MARIÆ esse aut nominari posset IOSEPH. Et si quidem, vt aiunt
Philosophi, medium extrema per sui communicationem componunt,
quæ non sanctissima, gratiosissima, suauissimaq; in B. IOSEPH, IESV
& MARIÆ confluentia, gratiarumq; ac virtutum commixturâ: vt
nihil nimirùm, non Iesuinum, nihil non Marianum in MARIÆ sponso
homines vel Angeli conspicerent, qui inter IESVM & MARIAM
constitutus, non nisi ex diuinâ eorum conspirante gratiâ consistebat,
itaque ipsis conformis erat, vt trium vita vniformis vnaq; potius vide-
retur. Ac in medio quidem positus, quò se verteret B. IOSEPH, vt vel
ad Matrem pietissimam, vel ad Filium benignissimum matrisq; aman-
tissimum respiceret, nisi tamen quòd non ipse, vt alij laborare tanto-
perè in hac perplexitate debebat, qui vtrumq; & Matrem conjugis, &
Filium, Patris titulo iureque legitimo suum habebat. Habebat vtrumq;
per gratiarum eorum, cõiunctionem in se expressum, habebat vtrumq;
per diuinorum eorum apud se depositum, habebat vtrumq; ad mutum
conjugalem, & paternum, imò & vtrumque habebat ex conjugali*

filialique reuerentiâ sibi subditum. Adeò vt si quidem IOSEPH ex condignâ eius clientelâ habueris, vtrumque sine dubio matrem & filium cum eo habiturus sis. Quò enim siue in Ierusalem, siue in Nazareth siue alio non ascendit, vel descendit B. IOSEPH, quò cum eo non ascendant IESVS & MARIA?

III. Ascendit Saluator duodennis cum parentibus suis Ierolymam referente B. Lucâ, vt si in viâ ad cælum IOSEPH & MARIAM comites habueris, habiturus sis hard dubiè & IESVM conductorem, pariterq; susceptorem. Descendit inde IESVS cum eis, & venit Nazareth, & erat subditus illis, vt si IOSEPH & MARIAM patronos de cælo inuocaueris, ad te pariter cum eis IESVS descensurus sit.

IV. Accepit puerum & Matrem eius IOSEPH & secessit in Ægyptum. Et si tu quoq; in ignorantia peccatorumq; Ægypto versaris, B. IOSEPH protinus aduoca, & per eius patrocinium descendet super te lucis æternæ irradiatio exoptata, suas lux in Domino. *Ascendit IOSEPH à Galileâ de ciuitate Nazareth in Iudæam in ciuitatem David, qua vocatur Bethleem, eò quòd esses de domo & familiâ David: vt profiteretur cum MARIA desponsatâ sibi uxore pregnantæ. Et ne dubites, quin si in hoc transmigrationis loco B. IOSEPH per veram eius imitationem, deuotamq; inuocationem secutus fueris, in domum plenæ satietatis ad Ecclesiam primitiuorum conscripam in cælis, sæliciter sis peruenturus; vbi & in consortio IOSEPH & MARIE, sanctorumq; omnium tibi velut parietur IESVS in diuinitatis suæ claritate conspicendus. Prægnans enim est etiamnum DEIPARA Virgo vt IESVM tibi cælum sic pariat materno desiderio: & IOSEPH ad puerperij istius gloriam te conducendi affectu plenus officiosissimo, vt & proinde et si laudabilis plurimùm IOSEPH alter fuerit, quòd patris sui familiam ad opulentia gloriæq; suæ in Ægypti regno communionem studiosè expecterit conuitarit, præmissisq; de bonis terræ munusculis allegerit; nostri tamen Virginis Sponsi IOSEPH figura tantùm adumbratioq; in officiosâ illâ sollicitudine extiterit.*

V. Ave proinde dicimus tibi IOSEPH cælorum depositarie; Virginis DEIPARÆ supra virgines omnes Sponse castissime, Saluatoris pater, protector ac nutritie studiosissime, mysteriorum DEI assessor dignissime, testisq; fidelissime, in gloria CHRISTI defensione Archangele zelosissime, Luciferq; noster sanctissime, Saluatoris immò
 Angele,

Angele, præter quem alius nullus, custos amantissime & officiosissime, Ecclesiæ CHRISTI in eius honore & amore sacrarumq; observatione ac veneratione Coriphææ spectatissime, continentium conjugum, virginumq; sol lucidissime, sanctorum contemplatiuorum actiuorumq; antesignane, flos virorum, atq; inter viros benedictæ, fili David primogenite gloriosissime, Saluatoris in Dauidicâ regiâ stirpe consanguineæ nobilissime, sanctorum Patriarcharum vertex celsissime, Apostolorum antecessor exemplarissime, Patriarchalium virtutum honor locupletissime, Prælatorum Ecclesiæ CHRISTI dux præclarissime, fidei lux, spei splendor, charitatis DEI & proximi iubar, justitiæ speculum, constantiæ ac fortitudinis exemplum, obedientiæ ac humilitatis sanctæq; deuotionis cum DEIPARA conijuge prototype, pietatisq; ac beneuolentiæ erga Saluatorem eiusq; pios cultores specimen eximium.

C A P V T VI.

B. IOSEPH cùm CHRISTO & Virgine in
Ægyptum Exilium.

I.

Speciali consideratione dignissimum est, B. IOSEPH cum CHRISTO & Virgine in Ægyptum exilium, vt & cuius, quantiç; temporis atq; itineris illud fuerit, paulò ampliùs recogitemus. Si enim exilium fuit in Christo, pro Christo, & cum Christo, quid in eo permagnâ deuotione recolendum non veniat? Cùm & Angeli ipsi eius spectatores, comites atq; admiratores extiterint. *Quod enim à parentibus sublatu est in Ægyptum, inquit noster S. V. Beda, significat electos sapius malorum improbitate suis effugandos ex sedibus, vel etiam exilio damnandos: siquidem ipse qui suis erat præceptorus. Cùm vos persecuti fuerint in unam Ciuitatem, effugite in aliam, primus fecit quod præcepit, fugiendo hominem quasi homo in terrâ, quem stella Magis paulò ante adorandum monstrauit in calo.*

II. Et ecce quidem ad eius quamuis pauperrimum, sed virtute sollennem ingressum corruentia pro indicio conuersionis gentium, Ægypti simulacra teste Eusebio: Hi, inquit, qui priùs incolebant Æ-

gyptum pravi vitiosq; demones permulta secula in sepulchris habitantes, animasq; Ægyptiorum omnis superstitionis errori addicentes ac subijcien-tes, cum sensissent nouam quandam diuinamq; virtutem ad se accessisse, illico commoti sunt, & fluctuationem ac perturbationem in semet ipsis per-tulerunt, corq; eorum & vis intelligendi intrinsecus ab ipsis conuicta sunt, cesseruntq; & fugati sunt ab eadem virtute, qua vi effugere eos compellebat, & ignis instar ineffabili quadam ratione adducebat & tunc quidem inuisi-biliter demones talia passi sunt, cum Saluator noster in Ægyptum cum visi-bili corpore peruenit. Hæc ille. Ægyptiorum superstitio non quiescisset, inquit S. Athanasius, nisi Dominus omnium in corpore quasi in nube ve-elus eò descendisset, & idolorum errores compescuisset.

III. De arboris cuiusdam inflexu tradit Sozomenus, & ex eo Nicephorus: Memorant arborem esse quæ Persis dicitur, Hermopoli, quod est oppidum Thebaidis, cuius fructus aut folium, aut particula aliqua corticis ægrotis admota morbos à compluribus depulerit. Nam traditum est IOSEPH cum propter Herodem assumptis secum CHRISTO & MARIA sanctâ Deiparâ fugisset, atq; venisset Hermopolim, simul vt portæ appropinquauit, statim arborem licet planè maximam, aduentu CHRISTI curuatam esse, atq; ad solum vsq; se inflexisse, & CHRISTVM adorasse, atq; hæc quidem de hac arbore, sicut à multis audiui à me commemorata sunt. Quæ quidem sicut ego iudico, vel significabant, jam CHRISTVM in vrbe adesse, vel vt est verisimile, non modo arborem quam incolæ propter magnitudinem & pulchritudinem lege gentilitiâ venerabantur, dæmone qui ibi colebatur, ob CHRISTVM talium rerum euersorem, qui in eo loco comparebat, perhorescente suâ sponte commotam esse. Verùm etiam omnes Ægyptiorum status aduentante tum CHRISTO juxta prophetiam Isaïæ concussas. Itaq; dæmone inde abacta arbor, quod rei gestæ testimonio esset, remansit ibi, fidelesq; morbis liberauit, atque vt Ægyptij, & Palæstini istarum rerum, sic alij singuli aliarum, quæ apud ipsos gestæ sunt, testes locupletes existunt. Hactenus Sozomenus.

IV. Consequenter verè præmittendum est de loco, & nobili monumento habitationis CHRISTI in Ægypto, quod quidem, vt ibidem ait Baronius, traditione piorum cognitum, posteris ab his, qui religionis ergò ad loca illa peregrinati sunt, & inter alios à Burchardo, qui cæteris habetur fidelior, sic describitur: *Inter Helopolim & Babylo-*
nam.

niam medio ferme loco est balsami hortus. Et post multa : Rigatur, inquit, hortus ille ex paruulo fonte, sed ubere ; in quo fama est B. Virginem IESVM paruulum pluries lauisse, panniculosq; eiusdem mundasse ; cum esset in Ægypto propter metum Herodis. Est & ibidem lapis super quem dicitur eos exsiccasse. Hæc omnia venerantur à Christianis & Saracenis. Verùm quia fons IESV paruulus est, non sufficiens irrigationi totius horti, Saraceni alium profundum foderunt puteum iuxta illum, ex quo quatuor boues per rosam aquam extrahunt, sperantes ex vicinitate fontis IESV aquam alterius fontis fore virtuosam. At se deceptos animaduertentes construxerunt canalem, per quem transmittunt aquam illam in fontem IESV, ut sic ex eis junctis fecundaretur hortus. Nec illos fefellit opinio : nunc enim sufficienter facundatur ex aquis sic junctis. Hæc & alia admiranda, inquit Baronius, quæ auctor oculis contemplatus est, refert ; cui & cæteri, qui eiusdem argumenti libros scripserant, adstipulantur : qui vt addunt, locum illum, in quo habitasse ferabatur S. DEI P A R A, ab ipsis etiam Saracenis maguâ ueneratione haberi ; adeò vt ibi lampadem perpetuè ardentem in memoriam IESV illic olim habitantis conseruent, locumq; illum ab incolis Ægyptijs Matuream nominari tradunt. Sunt autem, inquit Baronius, & alia multa de his quæ tam in itinere, tum etiam cum manerent in Ægypto, contigisse dicuntur, quæ quoniam firmâ carènt auctoritate libentiùs, silentio præterimus. Accepta autem uidentur ex Apocrypho illo de infantia Saluatoris inscripto libello, qui ab Ecclesiâ est interdictus.

V. Porro vt ad ea quæ initio proposita sùnt, progrediamur, Angelus fuit qui de puero & Matre accipiendis, & fugiendo in Ægyptum B. IOSEPH monuit ; isque haud dubiè pro muneris istius dignitate, è superioribus vnus, vel Angelorum Princeps Michaël, qui Principem Iosue olim confortauit ; vel mysterij incarnationis annunciator Gabriel : quinq; pro regis sui gloriâ cum Angelorum multitudine comitatum deinceps præbuit, per quem & de regressu ex Ægypto in terram Israël monitus fuit.

VI. Et quidem B. IOSEPH nocte secessisse ex Euangelistæ testimoniò certum est : sed vtrum ipsâ nocte quâ in somnis Angelus ei apparuit, an aliquâ sequeute non pariter est expressum. Verùm cum monitio Angelica dilationem nullam præ se ferret : sed instantet præcipere : I O S E P H surge & accipe Puerum & Matrem eius, & fuge in Ægyptum :

Gyptum: Cumq; periculi summa grauitas consideranda veniret: quis non iudicauerit B. IOSEPH pro obedientia suâ promptitudine ipsâ horâ surrexisse, ipsaq; nocte, sine multi apparatus, qui non suppetebat, grauamine discessisse? *Qui consurgens accepit Puerum & Matrem eius nocte, & secessit in Ægyptum.*

VII. De viâ deinde quam sectatus sit B. IOSEPH, probabile videtur, eum recto itinere venisse Gazam, urbem in finibus adhuc Palestinae constitutam, eamq; Philistinorum: vltimam Satrapiam; Gazâ autem Rhinocurram: Rhinocurâ autem Babylonem aut Heliopolim sex aut septem milliariibus Babylone ad latus distantem: Babylone autem aut Heliopoli Hermopolim iuxta arboris inflexæ præallegatam historiam. Vnde tamen inter Babylonem & Heliopolim ad locum illum Matuream dictum reuersus fuerit.

VIII. Distat autem à Nazareth Gaza recto itinere secundum tabulas Ptolomæi quadraginta aut circiter milliariibus horarijs; secundum verù Adrichomium quadraginta quinq;: Gaza autem Rhinocurâ circiter septem. Rhinocurâ autem Babylon & Heliopolis sexaginta. Heliopoli autem Hermopolis iuxta tabulas Ptolemaicas, circiter triginta septem. Vnde Hermopoli reuertens B. IOSEPH ad locum inter Babylonem & Heliopolim medium confecerit primo itinere centum octaginta sex millaria, totidemq; proinde 37. minùs in reuersione.

IX. Interim post eorum tantisper discessum auditis Herodes quæ in templo circa pueri oblationem gesta fuerant, eadem puerorum machinatur, & exequitur. Sed Deo tandem morbo grauissimo eum puniente, vitam scelestissimam cum morte pessimâ commutat.

X. Sed quamdiu post fugam Saluatoris aut eadem puerorum variant auctores: Vnde & quanti temporis exilium B. IOSEPH fuerit, non planè constat. Quidam definiunt biennale, nonnulli triennale, plures septenne: alij sexennale: quidam vix vnus anni: vt videre est apud Baronium: Contigit autem CHRISTI reditus ex Ægypto septimâ Ianuarij iuxta Martyrologium Romanum.

XI. Inter hæc porrò quis dignè recogitet quantos labores & angustias Virgo & IOSEPH perpassi sint in itinere tam longo & aspero, in exilio inter barbaros & infideles diuturno, in paupertate & prouisionis defectu. Quoties ad pedem montium, vel ad radicem arborum fatigati conqueuerint, quàm sæpè fortassis peregrinorum pauperum

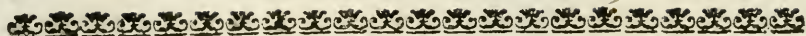
perum more hospitati sint, ac famem sitimq; ac his similia incommoda plurima extra amicum omne solatium tolerarint. Verum quantula hæc deuotio nostra est, dum exilij B. IOSEPH cum CHRISTO & Virgine moras locaq; communiora perpendimus, cum Angeli ipsi gressus passusq; singulos eius contemplati sint ac dinumerarint? Siquidem nil ei iucundius aut suauius pro diuini eius amoris magnitudine, non gelu, non æstus, non dies integri laboriosissimi, non noctes infomnes, non deniq; triginta quibus cum Virgine vixit annorum eum grauant arumna, angustia, labores, difficultatesq; vniuersa, vt nec Parens alius quantumuis affectuosus, qui pro conjugè aut liberis suis tantum præstiterit, aut perpeßus sit, facile ostendi possit. Propterea *Labores*

manuum tuarum quia manducaßti tecumq;, adeo Mater ac Filius

DEI, O IOSEPH, Beatus es, & benè ibi eris

in æternum.

C A P V T V I I.

S. IOSEPH inter fabriles operas vita
Religiosa.

I.

Virtutes B. IOSEPH quò propiùs in Euangelicis de ipso terminis inspiciuntur, eò plures semper maximeq; admirandæ apprehenduntur. Miramur in terra sterili pretiosum auri metallum reperiri, inter conchas arenasq; maris gemmas ipsas conformari, vbi aliqui vel minimè quærerentur. Sed cum flauescit aurum & gemma micat, suo seipsa in tenebris & squaloribus ipsis colore luceque inspicientibus produunt.

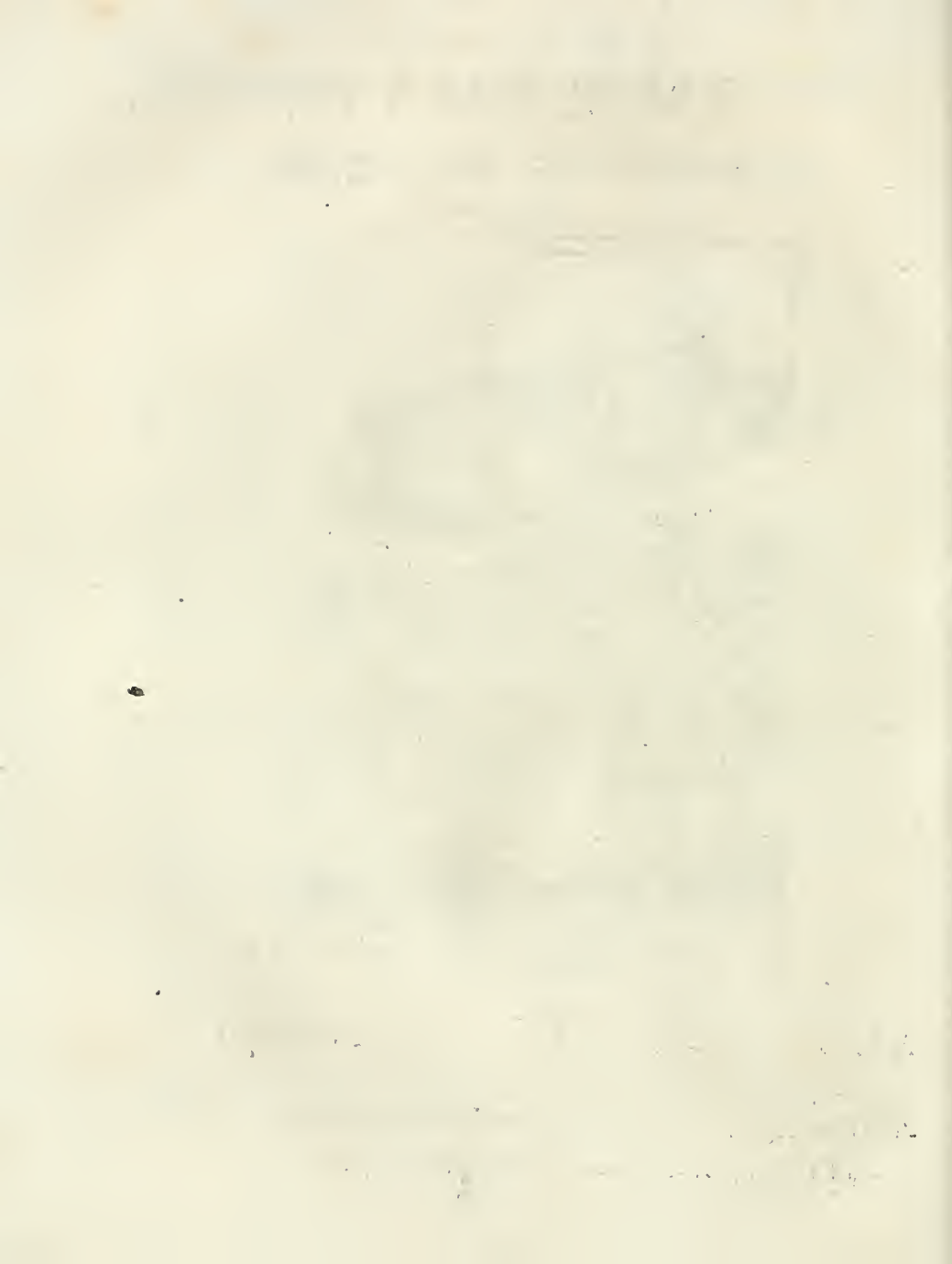
II. Non mirum quidem & inter aratra, secures, incudes, cæmenta forfices & ligones, interq; alia huiusmodi mechanicarum artium quotidiana exercitia virtutes ad comunem iustitiam pietatemq; spectantes inueniri, sed ad virtutum specialiorum, vtpotè deuotionis, orationis, meditationis, aut cælestium contemplationis vitæq; sanctioris ac religiosioris spiritualiorem cultum adeò steriles ineptæq; manuales eiusmodi artes aestimari solent, vt earum professores, vel sibi impossibiles, vel à se alienas virtutes has putent. Verùm & hæ ipsæ cum cæteris præstantiores virtutes sunt, quæ inter fabrilis B. IOSEPH quotidiana opera, propriâ lucè sic emicant, vt & ipsum in cælestioris huius vitæ sanctitate mirabilem ostendant & cum manualibus similibus operarijs, tum quietioris etiam vitæ cultoribus in harum virtutum exercitio negligentioribus non mediocriter oculos perstringant; vt & hoc præfertim B. IOSEPH & alia non paucorum similia exempla nullum excusationi locum eis relinquant.

III. Primum igitur quanta fuerit semper B. IOSEPH interior animi deuotio, quantusq; & quàm religiosus spiritualis vitæ in virtutum præfatarum exercitio sensus, & affectus, ipse eius circa Saluatorem Matremq; eius, Euangelicis conformiter argumentis intima eius præsentiaq; assidua abundè docere potest. Aderat B. IOSEPH continuè præ oculis mentis & corporis sacratissima Saluatoris humanitas eiusq; sanctissima Mysteria. Eius proinde vocem audiebat, & liquece-

EMBLEMA III.
S. IOSEPH vita Religiosa.

A Phario remeans cum Nato & Matre Canopo
Iosephus cælum patria teçta facit.
Æthere nam toto rutilo plus igne coruscant
In Nazarethanâ hæc fidera trina domo,

bat anima eius, eam contuebatur, eam tangebatur & ab eâ tangebatur, eius manus pedesq; contrectabat & osculabatur, ac in sinu sapius confouebat, & ad tactum eius intremiscebant viscera illius, cum & læua pueruli sub capite eius quiesceret, & dextera illius amplexaretur eum, & super his omnibus, in sanctissimis meditationibus mens eius exercebatur, mira; deuotione replebatur. *Erat, enim inquit Euangelista, Pater eius & Mater mirantes super his, qua docebantur de illo.*

IV. Quin vix natus Saluator Iudææ pastores ad sua cunabula traxit, eosq; breuissimi temporis præsentia tantâ deuotione affecit, vt præ animi gaudio inter se exultarent, DEOq; laudes ac grates debita. jubilarent. Magi vt eum primùm viderunt, gauisi sunt gaudio magno valde, ac vehementi deuotione perfusi, ab eo in patriam suam Sancti reuersi sunt Sanctus senex Simeon vix eum conspiceri in vnaq; suscipere cæperat, cum præ animi deuotione ac voluptate dimitti in pace paratus fuit, immò & vehementer optauit nec mirum, cum & Angelus ipsi (teste S. Petro) præ mirifico de mysteriorum CHRISTI Domini cognitione, gaudio in ea magis magisq; prospicere desideret: quia viderant oculi eius salutare DEI. Duo Discipuli cuntes in Emmaus: *Nonne, inquitiebant, cor nostrum ardens erat in nobis, cum loqueretur in uia, & aperiret nobis scripturas?*

V. Verùm quàm exigua sunt hæc omnia si cum B IOSEPH deuotionis ac pietatis in DEVM argumentis conferantur? Qui propterea etiam non modò cum alijs Sanctis, piensissimis licet diuinòq; cultui deuotissimis: sed vel cum ipsâ Deiparâ Virgine, in harum virtutum exercitio comparari promeritus est? vt legimus: *Erat autem Pater eius & Mater mirantes super his, qua dicebantur de illo. Tulerunt eum in Ierusalem vt sisterent eum Domino. Ibant parentes eius per singulos annos in Ierusalem in die solemni Pasche. Es requirebant eum inter cognatos & notos. Ecce pater tuus & ego dolentes quarebamus te. Vt quos in his virtutum constantibus actibus ubiq; junctos videmus, virtutibus pariter internis animisq; ipsis non disjunctos intelligamus.*

VI. Hinc sicut Virginem Deiparam, ita & B. IOSEPH, deuotioni, orationiq; addictissimum fuisse, ac nocturnis etiam horis ad orationem surgere solitum, tradit S. Chrysologus, & S. Bernardinus Senensis: *Eredo, inquit, virum istum S. IOSEPH fuisse mundissimum in Virginitate, ardentissimum in charitate, profundissimum in humilitate,*

altissimum in contemplatione, &c. Et paulò ante: Quomodo, inquit, cogitare potest mens discreta, quod Spiritus sanctus tantà unione uniret menti tantà Virginis aliquam animam nisi ex virtutum operatione simillimam? Et certè si nos miseri ex cohabitatione sanctorum virorum, qui respectu CHRISTI & Virginis nihil sunt, in pietate ac deuotione reliquaq; vitæ sanctitate, proficimus quantum existimandum est B. IOSEPH cum CHRISTO & Virgine profecisse?

VII. Ipsa B. Virgo de Sponso suo cum S. Brigittà conferens: *Ipse etiam, inquebat, sic mortuus erat mundo & carni, ut nihil desideraret nisi caelestia, sicq; credulus erat promissionum Dei, ut continuè diceret: vinam viuam & videam completam voluntatem Dei. Nam rarissime venit ad congregationes hominum & eorum consilia, quia totum desiderium suum fuit obedire voluntati Dei. Et cum rursus de ipso testetur Virgo Deipara nullum eum vel murmurationis, vel otiosum aut non bonum Verbum protulisse, quantam vel hinc religionem eius animiq; ac vitæ puritatem æstimare nos conuenit, ut sicut nec verbo ita nec factò, vel opere malo vitam suam contaminasse probabiliter censere possimus? & eum quidem mortaliter nunquam peccasse asserit Cancellarius Parisiensis: sed à venialibus etiam à tempore saltem conjugij sui cum Deiparà immunitatem fuisse inde fit improbable: cum neq; insuper probati desint Auctores, qui ob futuri muneris eius congruam sanctitatem eum in vtero matris non minùs quam Domini præcursores sanctificatum existiment.*

VIII. Inde totus à Deo dependens, non tantùm diebus festis, quos studiosissimè religiosissimeq; sanctificabat, cultui diuino per orationes, diuinas laudes, gratiarum adiones deuotissimus esset: sed nec inter fabriles ipsas quotidianas operas eum negligeret. *Eram, inquit, B. Virgo vbi supra, cum de se, tum de Sponso loquens, continua in oratione, raro videri & videre volens. & egrediens rarissime, nisi ad festa præcipua vigilijs, & lectiombus, quæ à Sacerdotibus nostris legebantur, intenta fui habens certa tempora ad labores manuum, & discreta fui ad ieiunia, prout natura mea ferre poterat in seruitio Dei: illa verò quæ superfuerunt super vidualia, dedimus pauperibus, contenti his, quæ habebamus: Hinc & bene orantium magistrum & Patronum eum vocat S. Mater Teresia: Qui magistrum a quo bene doceatur nancisci nequit, in magistrum accipiat gloriosum hunc sanctum, & bene orandi viam sine dubio inueniet.*

IX. Dauidem nempe in eius filio videre licebat inter medias sollicitudinum negotiorumq; turbas media nocte surgentem ad confitendum nomini Domini, septiesq; in die laudem dicentem, & super iudicia iustitiæ ac bonitatis eius. Videre, inquam, & eum erat sicut Deo deuotissimum, & à terrâ terrenisq; rebus alienissimum, ac Deo semper, in continuis licet manualibus, alijsq; laborum curarumque exercitijs maximè vnitum: Ita & sanctissimum, cælo Deoq; proximum; & non tam hominem, quàm cælesti conuersatione Angelum: Immo hominem quidem in opere manuali pro diuinæ familiæ suæ necessitate laboriosissimum, sed cælestibus meditationibus diuiniq; cultus spiritualibus studijs Angelum sanctissimum, ob idq; Angelorum crebris apparitionibus honoratum, vt in corpore laborioso animus nobis Angelicus indicaretur: in fabrilibus eius manibus pedibusq; variè peregrinis ac itinerantibus calli indurabantur; sudabat vultus eius & cogitationum cælestium luce, mens illustrabatur, totaq; in Deo circa diuinum eius cultum amoremq; occupabatur.

X. Pascebant manus eius Saluatorem, & in Salvatore animus eius pascebatur, & Mariæ Marthæq; incomparabilibus in eo meritis respondens, totq; inter micantibus gloriæ radijs ac circulis splendens, quot diuinorum amorum conspirantibus actibus promerita, ei in cælo corona parabatur. O quàm eminente ergò loco inter Patris cælestis benedictos in regni cælorum possessione in æternum apparebit B. IOSEPH, qui pro CHRISTI ipsius viâ omniq; necessitate circa plurima semper sollicitus vixit, neq; tamen perperam distractus vel turbatus vnquam fuit, aut Mariæ partem optimam minùs coluit.

Et ecce porrò non modò eminens hoc B. IOSEPH sed & aliorum Sanctorum ad istam eius gloriam accedentia, omnesq; inter operas corporales animi in deuotiones aut irreligiositates confundentia pauca de multis exempla.

XI. S. Seuerus textor ita in illius artis quotidiano exercitio deuotionem, pietatem sanctitatemq; colebat, vt columbæ tandem diuino iudicio, cùm ad Ecclesiam ab opificio suo in artisq; suæ habitu nil minùs cogitans perrexisset, in Episcopum Rauennatem electus fuerit, ipsamq; familiam suam exemplo suo sanctam effecerit: ac eius deinde & Vincentiæ vxoris & filiæ Innocentiæ reliquiæ Moguntiam translata. *Teste Sigeberto, 824.*

XII. Alc-

XII. Alexander martyr ex carbonarijs operis & mineralium foedinis Comanæ Episcopus ob emicantem singularem sanctitatem à S. Gregorio Thaumaturgo constitutus. *Nyssenus in vitâ S. Greg. Thaumaturgi.*

XIII. S. Phocas martyr hortulanus erat, itaq; in isto exercitio diuinæ bonitatis considerationi amoriq; inhærebat, vt persecutores ipsos ad C H R I S T I Domini exemplum benignè exciperet. *Lipom. 12. Sept.*

XIV. Et in eadem seruili licet occupatione quàm spiritualem celestibusq; meditationibus & orationibus plenam vitam non duxit S. Paulinus Nolanus Episcopus?

XV. S. Eligius ex aurifabro pijsimo, diuinoq; cultui deuotissimo Nouiomenfis Episcopus institutus est. *Sur. 1. Dec.*

XVI. S. Lambertus Hispanus agricola Martyr insignis tempore Daciani caput abscissum detulit, cecinitq; ex eâ, quam semper coluerat pietate, celestiumq; appetitione, *Exultabunt sancti in gloriâ, latrabitur in cubilibus suis.*

XVII. S. Eustachius cum in militiâ tum in villicis laboribus sanctissimus, indeq; martyrij honorem promeritus. S. Item Ildorus cum SS. Ignatio, Francisco Xauesio, Philippo Nerio, Theresiâ non pridem canonizatus agricola erat ita pietati, deuotioni diuinoq; omniâ cultui deuinctus, vt dum orationi vacaret, & operi deesse putaretur, aratrum eius loco Angeli ducere visi sint. Sciunt omnes; & refert *Surius 25. Oct. SS. Crispianum & Crispinianum, Sutoriam artem exercuisse. SS. Cosmam & Damianum Chyrurgicam; Claudium, Nicostratum & Socios tres Martyres : item S. Thiemonem Archiepiscopum & Martyrem sculptoriam. Surius 8. Nouemb.*

XVIII. S. Drogo iuxta Valencenas in Hannoniâ, & S. Ioannes de monte Petroso iuxta Atrebatum in Arthesiâ epilonces fuere tantæ pietatis ac sanctitatis, vt S. Drogone in templo vicino Missam audiente, Angelos Gregi eius aduigilare deprehensum sit.

XIX. S. Antonius, cum in cellulâ suâ, Orationi vacaret, vocem diuinitus missam audiuit: Antoni nec dum peruenisti ad mensuram Coriarij, qui est Alexandria. Ad cuius vocis monitum pergens ipse Alexandriam, diligenter Coriarium illum, vt audierat, humilitatis ac pietatis cæterarumq; affinium virtutum, non obstante quotidiano officio

opificio suo mirabilem cultorem vitæq; sanctitate excellentem inuenit; Adeo vt post aliquas humilitatis eius probas profiteretur Antonius, se post multorum annorum Eremum nec dum verborum eius mensuram assecutum: dum nimirum S. Ille Coriarius quotidie manè surgens antequam ad opificium se accingeret, salutis suæ maximè sollicitus esset, seq. inter omnes profundissimè humilians nihil vnquam se boni egisse, immò omnibus à minimo vsq; ad maximum ciuitatis suæ incolis cælum capescentibus, ad infernum se quotidie descendere, ex cordis sui iudicio existimaret.

XX. S. Deusdedit Confessor apud S. Gregorium calceamenta operari solebat, ac inter sutorias eas operas ita virtutem aluit, adeoq; operibus ipsis religiosum se præstitit, vt ex his, quæ singulis diebus laborabat, quicquid victu & vestitu superesse potuisset, die sabbato ad S. Petri Ecclesiam deferens pauperibus erogaret. Vnde contigit, ait D. Gregorius, de ipso alterum per visionem videre, quòd domus eius edificabatur: sed in ea constructores sui solo die Sabbati videbantur operari.

XXI. De S. Guidone Andela censi iuxta Bruxellam Patrono Surtius 12. Sept. Vir venerabilis Guido in pago Brabantensi tugurio rusticano & paupere domo natus & educatus est. Suffurabatur jam tum in ipsis primæ ætatis initijs parentum oculis certas horas, quibus ad Ecclesiam orationis causâ adiret, vel infirmis quicquid ex facultatibus suis habere poterat, impertiret: nec eum hilarem vlla vidit dies, quo non priùs aut in preces incubuisset, aut eleemosinam præstitisset.

XXII. Apud Palladium ex relatione S. Basilij Soror quædam coquina Monasterij Tabernaculorum ita muneri isto incumberebat, vt à coquina nunquam recedens tota in eo ministerio occupata esset. Ac nihilominus ab omnibus etiam licet despecta, vita religiosa perfectionem ad eum coluit, vt S. Protereo Eremita sanctissimo Angelus apparens eam illi prætulerit, iusseritq; vt ad Monasterium pergens eam ex coronæ ad caput eius indicio dignoscendam honoraret, eiusq; sanctitatem suâ maiorem declararet. Hæc enim, inquebat illi Angelus, dum ministerio suo incumbit, & contra tantum populum diebus ac noctibus pugnat, cor eius à DEO nunquam recedit: tu autem vno in loco residens, neq; quoquam aliquando progrediens per omnes vrbes animo & cogitatione vagaris.

XXIII. S. Spiridion vir agrestis erat vxorem habens & liberos, atq; ita tamen res diuinas pariter obiens, vt vitæ sanctitate ac miraculis claruerit, & Trimythuntis oppidi Cypri Episcopus creatus fuerit. *Hist. trip. p. 3. cap. 10.*

XXIV. B. Ioannes Agnus agriculturam exercebat, sed ita simul Deo vacabar, animumq; suum deuotionis ac pietatis exercitijs excolebat, vt ad Episcopatum Leodiensem diuinitus designatus fuerit. *Hist. Leod. Tom. 1. cap. 17.*

XXV. S. Zachariæ Calcearij victum isto opificio lucrantis mira erat vitæ religio, aded vt & miraculis Deus eum honoraret. *Rad. Virid. SS. 17. Nou.* Vbi etiam de Eucharisto Opilione sanctissimo, qui non obstante gregis ouilis quotidianâ gregali curâ, Ciliciû quoq; ad animi pietatem & perpetuam conjugalem continentiam non minùs constanter quàm deuotè adhibuit.

XXVI. B. Alexander S. Mathildis filix Regis Scotiæ inferuicio Bubulci & lacticiniorum ad Fonij claustrum Ord. Cisterciensis, vt absconditè in CHRISTO ita & sanctissimè vixit, nec diu post mortem insigni miraculo à Deo honoratus fuit, *Cantiprat. l. 2. c. 10. n. 3.*

XXVII. S. Patricius Hybernico Dynastiæ venditus & porcorum gregi ab eo præfectus à pristinâ pietatis ac deuotionis consuetudine in isto ferulis laboris genere sexennio toto non recessit, sed CHRISTO potius firmiùs in hæsit: aded vt crescente eius sanctitate ac meritis, Hybernorum Apostolus à cælestino summo Pontifice institutus sit. *In vitâ eius apud Rich. Samburff.*

XXVIII. S. Odbertus agricola fuit in Osterhoultpago populoso Dicecesis Antuerpiensis apud Bredam. *Molanus in Indicule SS. Belgij.*

XXIX. S. Menignus Fulloniam exercuit eâ mentis assiduâ conseruatâ religione, vt inter artis illius operas, cum ad flumen vestes elueret, voce cœlitus lapsâ ad Martyrium commoueri promeruerit, cuius & atrocissima tormenta generosissimè pertulit, donec capite plecteretur, candida columba in signum sanctitatis vitæ ex ore S. Martyris in cœlum euolare visa. *Men. cap. 15.*

XXX. S. Myro terram primò coleus ita pariter animi deuotionem erga Deum, & propter eum erga pauperes pietatem coluit, vt fruges labore partas in eos distraheret, Deo vicissim ita in eum propitio, vt copia frumenti tantò magis aueretur, quantò vir sanctus plus eam largiebatur, *Mart. Rom. 8. Aug.*

XXXI. S. Carolomannus Caroli Martelli filius religioso suscepto habitu in monte Cassinate, Abbatis jussu pecudes pavit magnâ isto in munere sanctitate vitæ conspicuus, quamquam oves debiles ad stabulum vsq; humeris deferret, totumq; in eiusmodi operibus pro ratione officij se occuparet, *Ex anal. Cassin.*

XXXII. S. Dunstanus fabrilem in cellulâ suâ exercebat, cùm demoni eius sanctitatem persequenti, eiq; muliebri specie apparenti forcipibus candentibus nasum torfit. *Sur. 19. May.*

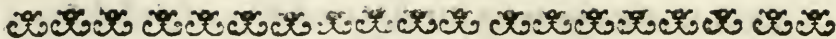
XXXIII. S. Homibonus in mercaturæ exercitio & matrimonialibus curis mirabilis erat sanctitatis. 3. *Non.*

XXXIV. S. Ioannes à Deo, primum opilio, post miles, deinde mercator, ac tandem in hospitalarij munere sanctissimè defunctus; cuius corpus sine vllâ curâ sepultum, tamen integrum illatumq; post Annos viginti est repertum. *Ex vitâ.*

XXXV. Atq; vt plura, ad hoc propositum non necessaria sanctorum similia exempla non proferam; ex his quoq; amplius rebus ipsis apparet veram cordis deuotionem, nullis difficultatum, timorum, perturbationum aut occupationum quarumcunq; diuersitatibus constringi, eosque deuotionis Christianæ laude indignos esse, siue reuera Deo deuotos non esse, quos ob debiti affectus feruorisque defectum, molestiarum vel negotiorum turbæ à diuino cultu suæque salutis sollicitâ curâ impediunt.

XXXVI. Ita nimirum & liquidò constat in hoc sanctæ vitæ genere artium quarumlibet corporalium ac studiorum cultores, socios B. IOSEPH habere posse; qui vtique in medijs curis & laboribus suis *Non impediuntur orare semper.* Quis dubitet, inquit noster Rupertus Abbas, has vel omnes eiusmodi artes esse Dei dona? proinde in quocunq; habentur homine artes tam vtilis ac licitæ diligendæ sunt, & admonendi periti artifices, vt tanquam Dei Talentum in lucrum expendant, quia non ipsorum facultas propria, sed Dei omnia tribuentis commissum est, & ab eis, quibus tribuit, ipse exacturus est. Rogandus itaq;

DEVS, vt opera manuum nostrarum dirigantur ad eum finem vt ipsi placeamus, &c.

CAPVT VIII.

Gloria S. IOSEPH ex ipsius & eum imitantium Conjugali continentia.

I.

CHRIſTUS Virgo, Virgo MARIA, vtriuſq; ſexus virginitatem de-
dicauere. Apoſtoli vel Virgines, vel poſt nuptias continentes:
Epiſcopi, Presbyteri, Diaconi, aut virgines eliguntur, aut vidui, aut
certè poſt ſacerdotium in æternum pudici. *Multos Sanctorum nouimus,*
inquit noſter S. Gregorius, cum ſuis conjugibus & prius continentem vi-
tam duxiſſe, & poſtmodum ad S. Eccleſia regimina migrariſſe. Duobus enim
modis Sancti viri à licuriſt abſtinere ſolent; aliquando vt merita ſibi apud
omnipotentem Deum augeant, aliquando verò vt anteaſta vite culpas
detergant.

II. Hinc porro poſt primarium S. IOSEPH cum Deiparâ Vir-
gine conuge ſuâ exemplum ad has Apoſtolicas ac SS. Patrum com-
mendationes atq; exhortationes, tam crebro ſanctorum persona-
rum non communis modò ſtatus, ſed & principalis, regia, atq; im-
peratoria dignitatis exempla præclariffima, quibus enarrandis dies
anniq; deficerent.

I. Paulini cum Thereſiâ conuge ſuâ: apud Auguſtinum epiſt. 12.

II. Apri cum conuge ſuâ apud Paulinum à quo in hoc laudatur
Epiſt 3.

III. Chryſanthi & Dariæ conjugum nobilium, qui non diſtan-
tibus modò blanditijs, modò tormentis crudeliſſimis, vnâ cum fide
Chriſtiana ad quam Daria per Chryſantum conuerſa fuerat, virgini-
tatem vſq; ad Martyrij palmam ſub matrimonij nomine ſeruauerunt,
Ser. 25. Octob. quemadmodum per Chryſanthum innumerabilis vi-
rorum multitudo, ſic per Dariam incredibilis faminarum numerus ad
CHRISTI gratiam concurrebat, & multæ virgines diſmiſſis ſponſis ſe
CHRISTO dicabant: Multi item adoleſcentes ſpretis mundi delitijs
ac voluptatibus ſuperatis, caſtitemq; complexi eidem CHRISTO ſe
conſecrabant

IV. Pelagius Laodicenſis Epiſcopus, quòd primâ die nuptiarum,
cum

cum ipse iuuenis iuuenem sponsam accepisset, atq; vt simul continentiam vouerent, suasisset, eum vehementer laudat *Theodoretus l. 5. c. 43.*

V. Ammon Monachus, cum vxore virgine ex consensu semper virgo permanit, ac monachismum amplexus est, teste *Palladio hist. Laus. c. 8.* Deo etiam hanc eius continentiam probante, quòd, vt refert Athanasius, eius animam S. Antonius in cælum ab Angelis cum summâ gloriâ deferri viderit.

VI. Laici cuiusdam apud Cassianum, qui quoniam cum vxore suâ ex consensu continentiam virginalem colebat, ad eò claruit, vt Dæmonem quendam ferocissimum quem S. Ioannes Abbas expellere ab obsessio corpore non potuerat solâ suâ præsentia ipse mox expulerit. *Collat. 14. cap. 7.*

VII. S. Mathuriani & Maximæ vxoris, apud *Victorem l. 1. pers. Wand.*

VIII. Duobus conjugum apud Gregor. Turon. qui cum semper ex consensu castè vixissent, & altera mortua esset, alter in hæc verba prorupit: gratias tibi ago omnipotens conditor, quòd hanc puellam, sicut eam tradidisti impollutam, & ab omni voluptatis contagio puram, ita tibi restituo: Illa verò etiam si mortua subridens: sile sile, ait, vir Dei; quia non est necesse proloqui nostrum, nullo interrogante, secretum. *De glor. Conf. c. 32.*

IX. S. Henrici I. Imp. cum S. Kunegunde vxore suâ, qui similiter, quia ex consensu virgines permanebant, ad eò miraculis claruerunt, vt S. Kunegundis in virginitatis testimonium, vomerem candentem sine læsione calcauerit. *Kranz. l. 3. c. 32.*

X. Marciani Imp. cum Pulcheriâ Augustâ. *Pulcheria soror Imperatoris*, inquit Nicephorus, decimum quartum annum agens, *supra ætatem sapientissimum ac diuinum Spiritum accepit, ac primum DEO, virginitatem deuouit. Deinde & sorores suas ad idem vitæ institutum educauit, &c.* Vt igitur ea quæ constituerat, consignaret, ac Deum ipsum, ac Sacerdotes, omnesq; subditos testes faceret voluntatis suæ, ex auro gemmisq; pretiosis admirabile quoddam donarium, & spectaculum omnibus pulcherrimum pro virginitate suâ & imperio fratris, sacram mensam Ecclesiæ Constantinopolitanæ designauit, idq; ipsum vt cunctis esset conspicuum in fronte eiusdem mensæ litteris aureis expressit. De conjugali autem eius deinde continentia clarè apud Baronium: *Defuncto autem Theodosio Imp. inquit, voluntate S. Pulcheriæ ex*

Senatus consulto delatum est imperium Marciano. Quod enim nullum exemplum præcesserat, ut Augusta sola habenas moderaretur imperij, & ipsa, ut dictum est, virginitatem Deo vouisset, jamq; ætate grandior esset, utpote quæ ageret annos quinquaginta & unum, nata sub consulatu Theodori & Euthropij: salubre illud consilium iniit, ut conjugij titulo virum eueheret in Imperium ætate maturum, consilio grauem, continentiam probatum, atq; militari virtute ubiq; spectatum: sicq; optimo Imperij regimini opportunè consuleret, ut tamen deuotæ Dei virginitatis integritati esset omninò prospèctatum, haud imemor facti huius in diuinis litteris exemplum haberi commendatum, cum sanctissima Virgo Deipara ita fuit matrimonij legibus iuncta conjugij, ut nunquam desierit esse Virgo, &c.

XI. S. Eduardi Angliæ regis cum S. Edithâ reginâ, qui cum vxore, cum virgo permanisset, multis claruit miraculis, & post annos centum à morte, omninò integer inuentus est, ad eò ut ne barba quidem illi quæ prolixa & cana fuerat, decidisset. *Sur. Baron. an. 1066.*

XII. Petri Vrscoli Ducis Venetorum qui cum vxore ex consensu continenter viuens miraculis illustris fuit. *Volater. lib. 4.*

XIII. S. Catharinæ Suecæ, quæ cum viro suo virgo permanfit, & miraculis claruit. *Idem.*

XIV. Boleslai Pudici Polonorum regis, de quo ita *Clemens Ianitium Pol.*

Coniuge consensit cum virgine virgo maritus, &c.

XV. Alphonfi secundi Regis Castellæ, de quo similia refert *Volateranus lib. 2.* quod nimirum ab vxore se perpetuò continerit, ac miraculis claruerit.

XVI. S. Iuliani Antiocheni cum Basilissâ, is enim primâ nuptiarum nocte, cum virginitatem antea vouisset, tantam rosarum fragrantiam hyemis tempore per cubiculum in quod se cum sponsâ receperat, à Deo obtinuit, ut eâ permota Basilissa, dicente sibi suo Iuliano, hunc esse odorem munditiæ virginalis, statim consenserit virginitatem seruare, quam è læto exiliens confestim vouit. *Sur. 9. Ian.*

XVII. S. Amatoris Episcopi Antiodorensis, qui cum virginem duxisset, ei persuasit ut simul Deo virginitatem consecrarent, & illa monasterium virginum ingressa est, ille Clericus ac postea Episcopus effectus est. *Petr. de Natal. c. 113.*

XVIII. S.

XVIII. S. Elzearij comitis in Galliâ, qui cum vxore suâ Dalphinâ Massiliæ virginittatis. suæ propositum conceperunt & firmarunt, ac tandem voto se obstrinxerunt. *Sur. 27. Sept.*

XIX. Presbyteri cuiusdam apud Sophronium, qui etsi à parentibus vxorem accipere compulsus, non solum illecebrâ captus non est, quamuis iuuenis existeret, & legitimè conjunctus vxori, sed ipsam induxit castè secum ac pudicè viuere, & clericus ac presbyter ordinatus est.

XX. Beatæ Elisabethæ de Wans apud Cantipratanum, quæ ex nobili Eburonum familiâ oriunda, parentibus licet eius sanctitati invidentibus, eamq; viro militari in matrimonium dantibus, virgo tamen illibata semper permanfit.

XXI. Ediltrudis Angliæ reginæ: quæ etsi tribus viris nupsit: virgo tamen permanfit. *Bedæ.*

XXII. Godolænæ Boloniensis Martyris apud Dragonem Monachum. *Sur. 6. Iulij.*

XXIII. B. Ausberti cum Angadrisinâ apud Molanum pridie idus Octobris.

XXIV. S. Alexij de quo omnibus notum.

XXV. S. Cæcilie Virginis & Martyris cum Valeriano, cuius etiam, vt omnibus notum est, continentiam virginalem tanti DEVS fecit, adeoque honorauit, vt ipsâ nuptiarum nocte in eius testimonium ac custodiam, Angelicam apparitionem, cuius etiam desiderio Valerianus conuersus est, exhibere dignatus sit.

XXVI. Zachariæ Calcearij cum Mariâ vxore suâ. Eucharisti Opiionis cum Mariâ conjugè. Cononis Isaurici cum Annâ. Apenniani & Melaniæ. Vandesselli Comitæ Palatini. Emerici Pannonij, Stephani Regis filij, Eghardi & Catharinæ filie S. Brigittæ, Olympiadis cum Nebridio, Bertillæ cum Cuthlando. Pharaildis cum Marito. Noyemburgis, Maturiani & Maximæ. Dominici à Teris, apud Rayssium ex suis auctoribus in auctario natalium Sanctorum Belgij.

XXVII. Mathildis Comitissæ, Bonifacij Marchionis filia, Welfphoni Duci Welfphonis Ducis filio, Urbani Pontificis suafu, secundò nuptæ, apud Baronium ann. 1080. vbi tamen an cum præcedenti viro continenter etiam vixisset, Baronius non exprimit.

XXVIII. Mariæ Oigniacensis ad Sabim in canobio S. Nicolai, &c.

XXIX. B.

XXIX. B. Themistagoræ, de quo Metaphrastes: Ordinauit, inquit, S. Auxibius, B. Themistagoram Diaconum S. Ecclesiæ; B. vero Timo eius uxorem Diaconissam ipsius Ecclesiæ, ex quo cum acceperunt S. Baptismum se à se inuicem separarunt ex consensu, propter Regnum cælorum; & ambo de cæterotantum fratres processerunt ad impatibilitatem.

XXX. De Gorgoniâ sorore suâ S. Gregorius Nazianzen. Non enim, (inquit pudicitiam eius laudans) quia carni coniuncta erat) idcirco à Spiritu disjuncta est, nec quia pro capite virum habebat, idèò primum caput ignorauit, sed mundo naturaq; hætenus obsecuta, ut carnis legi vel ei potius qui hanc carnis legem indixit, satisfaceret, totam se postea Deo consecrauit. Quodq; præclarissimum & illustrissimum est, maritum etiam sibi asciauit, ac non herum importunum, sed bonam conseruum insuper elucrata est, &c.

XXXI. De muliere nobili Aloysius Lipomanus in vitâ S. Francisci. Alio quoq; tempore, inquit, mulier quadam nobilis Deo deuota venit ad sanctum, ut suum ei explicaret dolorem, ac remedium postularet. Habebat quidem virum valde crudelem, quem aduersarium patiebatur in seruitio CHRISTI. Et idèò petebat à sancto quatenus oraret pro illo, ut suâ Deus cor illius emollire dignaretur clementiâ; ipse verò hæc audiens ait illi: vade cum pace indubitanter expectans de viro tibi consolationem de proximo ad futuram, & adjecit: dices ei ex parte Dei & meâ, quod nunc est tempus clementiæ, postmodum aequitatis. Benedictione accepta reuertitur mulier, inuenit virum, nunciat verbum. Cecidit super eum Spiritus sanctus. & nouum factum de veteri sic facit cum mansuetudine respondere: Domine, seruiamus Domino. & saluemus animas nostras. Suadente igitur uxore pluribus annis calibem vitam agentes, eodem die ambo ad Dominam migrauerunt

XXXII. De S. Amalbergâ nobili, S. Aldeberti Cameracensis Episcopi & S. Gudulæ matre refert Surius quod post aliquot proles susceptas, in perpetuâ continentiam cum viro suo Withgero vixerit. Sur. 10. Iulij.

XXXIII. S. Euphrasia cum viro suo Antigono post vnicam prolem susceptam, castitatem coluit, viuens cum eo tanquam cum fratre suo. Sur. 13. Martij.

XXXIV. De Leontio Burdegalensi Episcopo & Placidinâ eius conijuge Fortunatus:

Cogor amore etiam Placidina pauca referre,

Qua tibi tunc Coniux, est modo chara soror.

Chara, serena, decens, solers, pia, mitis, opima.

Qua bona cuncta gerit, quicquid honore placet.

XXXV. Tempore Theodosij magni Andronicus cum Athanasia vxore Antiochenses Alexandriam profecti leorsim monasticam vitam egerunt 12. annis, post quos Andronicus Ierosolymam profectus sacra loca visendi gratia, illuc etiam de viri professione nihil sciens se contulit Athanasia habitu Monachi induta Quae in virum offendens, ipsum cognouit, atq; ab eo minimè cognita est, sed pro monacho habitata: simulq; Hierosolymam silentium ipsis inductum seruantes, profecti sunt; & Alexandriam redierunt. Illa Andronicum ad simul habitandum inuitauit, cui ille pro monacho semper habitae consentiens, simul cum ea 12. annis in eadem cellula habitauit, nec vnquam (tam industriè agebat id mulier & castè) scire potuit, nisi post mortem, eam esse mulierem, ne dum vxorem suam. Ribad. 9. Oct.

XXXVI. S. Aurelius Martyr, de quo ita Eulogius presbyter:

Quomobrem, inquit Aurelius ad conjugem, primò omnium munditiae & castitati studentes, vacemus orationi, quò facilius ad reliqua sanctitatis opera properemus: Fiat dehinc soror, qua hactenus coniux fuit, & spretâ conglutinatione corporum canosâ, nouerit mens praestantior, spretò carnis oblectamento, perpetua incolumitas producere germina, si quo modo digni reddamur martyrij premio. Suscipit letantibus animis venerabilis mulier pium viri consilium, gaudensq; multis modis in tam subitâ insperata salutis obtatione: hac sunt, inquit, qua semper optabam audire, videlicet ut carne morientes viuamus Spiritu, unum pariter effecti cum illo, sicut scriptum est: qui adhaeret Deo vnus Spiritus est, &c.

XXXVII. S. Hedwigis nupsit Henrico duci Silesiae & Poloniae, cum quo 6. susceptis liberis, annuente Episcopo votum castitatis vterq; emisit. Sur. 15. Octob.

XXXVIII. Iacobus Martotilla cum Viennâ de Castro fuscaldi, parentes fuere S. Francisci de Paulâ institutoris Ordinis Minimorum. Ille statim à susceptâ diuinitus prole tam illustri, pari consensu votum castitatis emisit, viuentes simul vt frater & soror, vnde nec aliam prolem prater dictum S. Franciscum habuerunt. Ex vitâ Regist. l. 5. ep. 49.

XXXIX. Desiderabat Agatho, apud S. Gregorium, ad continen-

tiam seruandam in Monasterio suscipi: & ecce quantā propensione & fauore eum Urbico Monasterij Abbati comēdet. *B. Gregorius*; *Quisquis in diuinā inspiratione compunctus relictis saculi huius actionibus ad Deum conuerſi festinat, ita cum charitate suscipiendus est, & blandis per omnia consolationibus reſolendus, ut in ea quam elegit Deo adiuvante, delectetur modis omnibus conuersatione persistere. Qui agit ut Agatho presentissimè iacet in Monasterio dilectionis tua conuerti desiderat, hortamur ut eum omni cum dulcedine, dilectioneque suscipias, atque ad eternam vitam eius desiderium assiduā adhortatione succedas, & circa anima ipsius salutem diligenter siudeas esse sollicitus, quatenus dum in Dei nostri seruitio, se admonente deuota mente perſtiterit, & illi proficō saculum reliquisse, & tibi eius conuersio proficiat ad mercedem. Quem tamen ita suscipiendum esse cognosce, si & vxor ipsius similiter conuerti uoluerit: nam cum unum utrorumque corpus conjugij copulatione sit factum, incohabitum est partem conuerti, & partem in saculo remanere. Ita B. Gregorius.*

XL. Ceterum autem, quod antequam matrimonij per carnalem copulam consummationem, liceat alteri conjugum, altero etiam inuito, ad religionis statum transire, quodque in eodem casu per solennem professionem religionis, matrimonij uinculum saluetur, ut alteri in saculo remanenti, liberum sit alia nuptia inire, perpetua est ab ipsis Apostolorum temporibus Ecclesie doctrina præsertim, neque talia etiam indubitata desunt exempla. Sanctam etiam Teodem antequam matrimonij consummationem à S. Paulo Apostolo à nuptijs reuocaram esse, testatur Epiphanius, & S. Ambrosius.

XLII. De S. Oshā Martire, Fritualdi Regis filia, & Sigeri Saxenorum orientaliū Regis ad parentum suorum instantiam conjugem, quod non distantibus Mariti contrarijs importunitatibus Virgo permanserit, atque ad uirginitatis custodiam securiorem, sacrum uelamen ac religionis statum suscepit, refertur in eius uita 7. Octobr.

XLIII. S. Leobardus apud Greg. Turonensem, fœdera nuptialia dimisit, in uitiisque parentibus Monachus factus est.

XLIII. Gregoria Virgo sacra, nuptijs iam constitutis, ad Ecclesiam confugit, & sanctimonialis uitæ habitum petijt ac impetrauit. apud B. Greg. *Diabol. 3. c. 14.*

XLIV. Iuueni cuidam ipso nuptialis conuiuij tempore B. Virginitatem eod quod ei deuotus esset, apparuisse, eumque à nuptijs, ac triduo post

post laudatâ eius deuotione ac virginitate, ex hac vitâ assumptum esse, refert *Cantipratannul.* 2. c. 29. p. 6.

XLV. Nimirum pretiosa apud Deum, adeoq; etiam Sancta probatur conjugatorum continentia, vt & eam seculari sanctum sit, & sanctos ipsa faciat, & ad sublimiora, cum in terris munia, tum in caelis præmia, suos cooptet atq; extollat. Sancti, inquam, terq; beati continentes conjuges, qui cum licitis, etiam corporis animam continud aggrauantis voluptatibus vti potuerint, vti noluerunt, sed in ipsâ voluptatum harum licentiâ, sobrietate, jejunijs crebrique ad Deum precibus cum diuinâ gratiâ præmissis & continuatis, quo DEO sibi que in Domino magis vacare possent, se ipsos iuxta Dominicum consilium castrauerunt propter Regnum Dei. Neque vero vtrumque propter Regnum Dei, sed iuxta continentia: suæ inter licitas ipsas voluptates non modicum meriti incrementum, vt centupli etiam, fructuq; cœlestium thesaurum in Regno Dei habeant. *O conjugium,* (inquit de sanctis Henrico Imp. & Kunegunde auctor illius temporis) *non voluptate, sed bonâ voluntate copularum, O sanctum matrimonium, vbi vna fides inuoluat castitatis, vbi vnus Spiritus misericordia & veritatis: vbi idem velle in vtriusq; vbi idem nolle in vtriusq; vbi nec primus, nec alter discernere potuit, dum alter quod primus voluit: vbi par animus in multifarij operum effectibus pares in duobus ostendit affectus. Quales has nuptias dixerim nescio: vnum scio, quia nescio modo regio nostrâ tales, dum propter regnum calorum se castrantes, nec prolem terrena facunditatis expectantes, calibem in Deo generationem recipere, à quorum ore laus Dei nunquam deficeret, Hec est generatio quæ erit in Dominum, qui viuentes in CHRISTO, & membra sua propter CHRISTVM super terram mortificantem, modo regnantes cum CHRISTO bona Domini vident in regione viuentium. De quo S. Imperatore Ieo quoq; Ostiensis: Ad mortem Henrici veniens, inquit, Episcopus, Abbasq; prælatibus, Kunegundam coniugem suam propriis tradidisse fertur, ac dixisse: recipite quam mihi tradidistis virginem vestram*

XLVI. Porro cum S. Imperatoris huius Confessarius fuisse Friedeboldus IV. Abbas Monasterij S. Vdaltrici Augusta, piissima Imperatrix S. Kunegundis, eius obitum mox significandum decreuit per Epistolam Conueptui prædicti Monasterij, quam vt nobile antiquitatis monumentum posteritati communicare voluit, hinc enim elicitur certus eius obitus dies, qui apud plerosq; Scriptores valdè dubiè annotatur.

EPISTOLA S. KVNEG VNDIS IMPERATRĪCIS,
 qua Conuentui S. Vdalrici significat Obitum Suauiſſimi Conjugis
 ſui Henrici II. Imperatoris Anno ſalutis M. XXIV. III. Idus Iulij Ætatis
 LII. Regni XXII. Imperij XI. piſſimè defuncti, & Bambergæ ſepulti.

VENERABILIBVS, DILECTIS IN CHRISTO
 PP. & FF. Monafterij SS. Vdalrici & Afræ, Kune-
 gundis *Diâ diſpenſatione ſolonomine Imperatrix præſen-
 tem ſalutem, & Regnum ſempiternum.*

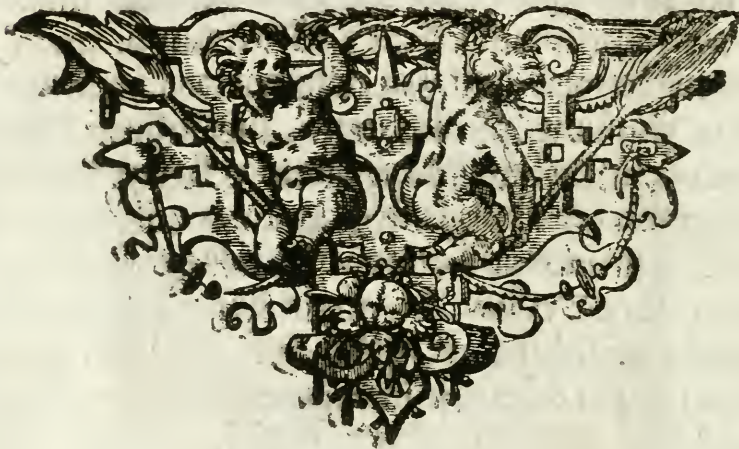
DE Sereniſſimo Domino Imperatore noſtro
 piæ recordationis, non ſine dolore memoran-
 do pijs Paternitatibus veſtris notificandum duxi-
 mus, quòd cum ad ſoluendum commune Morta-
 lium debitum morbo corripereſſet eo ingraue-
 ſcente, vocatis ad ſe Epiſcopis, Abbatibus, quibus-
 curq; Religioſis Viris, in breui ad extrema perdu-
 ctus eſt. Tunc verò quàm ſanctè, quàm deuotè,
 quàm Catholicè primò Fidei, dehinc peccatorum
 ſuorum confeſſionem fecerit, quanto inhiantis
 cordis affectu peregrinationis viaticum, ac vitæ
 æternæ pignus, Corpus ſcilicet Redemptoris Do-
 mini noſtri acceperit, quàm fideliter corpus ſuum
 & animam ſuam hîc & in æternum ipſi commen-
 dârit, ex dilecto noſtro Frideboldo Abbate veſtro
 intelligetis, qui agonizanti fideliter aſtabat. Cete-
 rùm graues anxietates & amaritudines, quibus
 animus

animus noster afflictus fuit, non parùm Sereniffimus Conjux noster felicitatis recordationis à nobis subleuauit, dum Nos humano more obitum ipsius deflentes eiusmodi verbis plenius consolabatur. Nolite, aiebat, dilectissima Conjux super Nos flere, quin potiùs exultando gaudere, quòd Dei misericordia præstitit Nos in eius occursum, sicut videtis, præparasse. Hòc itaq; sine III. Idus Iulij dies suos consummauit, & ad DEVM suum, quem in vitâ suâ semper aspirabat, feliciter, vt sanctè speramus, transiuit. Nolite ergò, dilectissimi Patres, Seniore[m] Patrem Mæcenatem vestrum abijcere à Religiosis cordibus vestris, qui vos vnice viuus dilexit, & propterea locum vestrum regiâ suâ liberalitate florere voluit, & curauit. Sed quàm primùm ei iusta persoluite, vt DEVS det ei pacem, qui pacem semper dilexit, nostræq; necessitatis in Sacrificio Missæ memores estote, multùm namq; valere apud supremum Iudicem assiduam depretationem iustorum nos sacræ litteræ edocent. Valete.

Ex MS. codice peruetusto S. Vdalrici.

XLVII. Cæterum si tam probata & commendata, tamque frequens post S. I O S E P H ac D E I P A R A M coniugem eius ex omni hominum gradu ac statu continentia coniugum copia est; quanta vel hinc quoque quàm multiplex eorum tanquam horum omnium Ducum ac Principum gloria? Dum Deiparam Virginem feminarum, S. I O S E P H verò virorum; immò vtrumque sine diuisione, generosi isti

sodalium totam numeroli greges si non assequuntur, imitantur tamen
 ac siue perpetuâ, siue etiam de cætero constante continentia sequi
 contendunt. Nimirum adducentur quoque post S. IOSEPH Virgines,
 continentique Coniuges, Comites, Duces, Principes, Reges, Impê-
 ratores atque in eius imitatione discipulatu ac clientelâ proximi eius
 offerentur Regi Domino in lætitiâ & exultatione sequuntur eum Re-
 ges ac Reginae ei que, vel à longè ad stare gaudent, celeberrimi
 potentissimi, gloriosissimi que Monarchæ
 ac Principes terre.

EMBLEMA IV.

S. IOSEPH obitus,

Dum pius amplexus, dum diuidis vltima, Ioseph;
Oscula; dum reddunt Sponfa Puerq; tibi:
Dic, inter sic astra mices coelestia, vita
Qualis erat, cum tam dulce in amore mori est?

CAPVT

C A P U T IX.

S. IOSEPH Obitus, & B. Virginis planctus
& mæror super eo.

I.

DE obitu quidem eius nihil Euangelium expressit, sed, si talis mors, qualis vita, si pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius; &, beati qui in Domino moriuntur: quam sancti sanctorum custodis ac nutritij pretiosa mors. Qui & in Domino, & presente Domino, Deiparaq; Virgine suâ sanctissimâ Coniuge, defunctus est. Fuisse defunctum ante CHRISTI passionem tradit S. Epiphanius & Oecumenius. Nam alioqui neq; S. Ioanni Apostolo, sed B. IOSEPH, si superstes fuisset, Matrem suam CHRISTVS Dominus morti vicinus commendasset, aut vt conjugem satis ipsi commendatam supposuisset.

I I. Verò similis autem est, B. IOSEPH non statim post annum CHRISTI duodecimum, aut demùm post eius passionem: sed inter baptismum CHRISTI, & nuptias in Canâ Galilææ feliciter in Domino obiisse, cum etiam nec in nuptijs, nec in historiâ passionis, aut postea vsquam eius mentio fiat. Satis autem constat CHRISTVM Dominum beatamque Virginem B. IOSEPH Ministerio laboreque vsque ad CHRISTI prædicationem eguisse, ac tum aliam viuendi rationem, circa paupertatem præcipuè CHRISTVM instituisse, quandò & apertius manifestare cæpit, se non esse filium IOSEPH. sed verum Deum ac hominem redemptorem nostrum non ex viro, sed de solâ Virgine, Spiritus sancti gratiâ obumbrante, conceptum ac natum.

I I I. Postea in obitu S. IOSEPH dilectissimi, & castissimi Sponsi sui grauissimè dolebat ac tristabatur, cum & conjugij, inconsummati licet ac Virginei, amorisq; diuini vinculo vna velut persona essent IOSEPH & MARIA, quando quidem & in matrimonio inconsummato vir potestatem sui corporis non habeat, sed mulier: & è contra vt proinde & in conjugio quoq; in consummato conjugis vnus caro sit iure coniugij caro alterius, adeoq; amborum conjugum eodem iure caro vna: propterea inquam, in Sponsi sui dilectissimi sublatione Virgo mæstissima ingemiscebat atq; ita dum beati IOSEPH anima sanctis-

simâ morte sublata est, mutuum pariter corporum eorum jus domini-
amque consensu mutuo initum dissoluebatur, & caro à carne, coniunx
à conjugè separabatur: Vnde & grauissimus eius luctus, ac in eo qui-
dem etiam beatissimi Sponsi sui honos maximus.

IV. Quare dolore mæroreque; summo perfusa: Sustulit mors im-
proba, inquietabat, protectorem, nutritium, ducem, custodem; Virgi-
nitatis meæ testem & assertorem, umbraculum, honorem & coronam
meam, conjugem, vnicumque; post filium solatium meum: sine quo &
adulterij iniuriosam calumniam, & mortis etiam legalem pœnam
ipsam innocens incurrissem, cui & ipsam centies debeo vitam meam
qui me protegens se negligebat, mihi pacens se impendebat, ac super-
impendebat, me fouens, æstus, imbres, frigora,, sitim, famemque; cæ-
terasque; incommoditates ac labores omnes, vt in nullo si fieri potuisset,
incommodarer, suscipiebat. Totus meus ipse, meusque; potius quàm suus
erat. Non jure tantùm meus, sed & eius meoque in diuiso affectu
semper meus: meus jure, meus in affectu, meus studiosissimo quouis
obsequio, meus mihi, meus inter omnia mea, dempto filio meo,
mihi commendatissimus, charissimus, intimus: neque à me tam diuer-
sus, quàm mecum semper vnus, qui vt Virgineo celestique; purissimo
ita & arctissimo conjugalis amoris vinculo, spretis omnibus, vna am-
borum Virgineâ conjugali integritate, vnoque; Spiritu, mihi semper ad-
hærebat. Meus, in omni vitæ ratione mihi simillimus, ad omnesque; vsus
& necessitates meas filijque; mei, mihi aptissimus ac propriissimus. Meus
mihi cum filio meo totus, mihique; omnimodè magis meus, quàm sibi
ipsi suus; imò præ nostri curâ & sollicitudine non suus, sed totus
semper noster. Meus diuinâ ab æterno præordinatione: Meus in
coniugio temporali diuinâ impertitione: Meus per totos triginta annos
indiuidua Angelicâ vitæ societate, nec vllâ vnquam vel minimâ dis-
iunctione alienus: Meus inter vnica duo mea mihi vnus. Dilectus
enim meus mihi, filius meus, qui pascitur inter lilia: dilectus & meus
mihi sponsus meus, in cuius & meo Virgineo singulari candore pastus
deliciatusque est filius meus. Facunda Virginitatis meæ fructus, di-
lectus meus mihi filius meus: eius verò meumque post Spiritum san-
ctum, eius vice umbraculum Sponsus meus.

V. Ac ne furto quidem vel clanculum, sed velut rapinâ, me præ-
sente, à morte immiserico corde inflexibilique, mihi Sponsus meus subla-
tus est,

cus est, ut mortis eius funerisque eius administra esse debuerim, qui solatorum meorum, vitæque ipsius mihi administer semper fuit. Eum dolentem, agonizantem, expirantem videre, eiusque oculos claudere me oportuit, qui me semper, consolatus est, animauit, recreauit, gaudium, leuamen, fulcimentum, lumen ipsum oculorum meorum.

VI. Sublatus est Sponsus meus mihi, quando & passionis filij mei tempestates, fulmina, tonitrua, horribilesque tribulationum omnium inundationes, eo vel maximè indigebam, ut quod deinceps, filio meo captiuato crucique alligato, refugium mihi futurum sit, non videam.

VII. *Lampades eius lampades ignis atq; flammarum: aquæ multæ non potuerunt extinguere eharitatem eius, nec flumina obruerunt illam.* Non enim vteri mei apparentia: non Herodis persecutio sæuissima, non in Ægyptum fuga molestissima, non exilium durissimū, non Archelai in reuersione nostra metus grauissimus, non Iudæorum irrisiones & calumniæ: non fames, non sitis vlla per Ægypti deserta, non ab hospicio in Bethleem ciuitate nostrâ exclusio, non labores, non sudores, non sollicitudo continua, neq; mortis ipsius vlla pericula, vel angustia vlla quantumuis grauissima, charitatem eius vel imminuere vnquam potuerunt.

VIII. Quis enim alius in terris suscepit nos? Quis alius protexit nos? Quis alius nutriuit, vestiuit, conduxit, saluauit nos? Vidi autem post vniuersa hæc plusquam conjugalia paternaq; officia, dolores eius incurabiles, & percussa sum, vidi mortis mucronem, & vulnerata sum, ac tandem sponso meo viduata sum. Vnico tamen me recreante solatio, quòd non sibi, sed mihi soli sponsus meus sublatus sit: tulerunt eum custodes animarum & corporum, Astiterunt agro, morientiq; Angeli Dei, qui & viuenti crebris apparitionibus familiares ei fuerant: mortem, funus, sepulturamq; eius præsentia ac ministerio suo honorarunt, & cum animam eius sauissimam ad SS. Patrum, requie speq; beatum consortium susceperunt: non eum vtiq; ipsi, sed mihi soli sustulerunt. Susceperunt eum in locum quietis, certæq; spei beatitudinis Angeli Dei, ad quorum monitum nocte consurgens Dominum eorum matremq; eius in Ægyptum à facie furentis Herodis nos curans, se negligens contulerat. Tulerunt eum Angeli custodes, non vnus, sed plures, qui Angelus noster custos totâ vitâ suâ in omnibus & vbiq; fuit, demumq; die Ascensionis filij mei, in cælum eum assumpserunt,

IX. Verumtamen & in ministris suis Angelis, & in matre sua diuinitatis suae specialioribus praesentiae favoribus, CHRISTVM ei adfuisse, vt beatissimè in Domino moreretur, neq; ex CHRISTI corporali absentia quidquam ei gratiae decederet, dubium non est. Solabantur vehementer haec omnia circa morientem sponsum suum matrem Virginem diuini fauoris beneficia, ad quae etiam, iuxta diuinum decretum totam se referebat. Dolebat equidem vehementer gratissima, officiosissima, piissimaq; Virgo, pedes illos, vlnas illas, sinum illum, qui Dei filium post vteri sui thalamum virgineum bajularant, nutrierant, paterneq; confouerant, sub terra delitescere. Dolebat vehementer oculos illos piissimos, quibus prospexerant, proq; eorum quibusuis necessitatibus insomnes plurimum fuerant, sub puluere extinctos. Dolebat deniq; sponsi sui Corpus sanctissimum laboribus, sudoribusq; pro eis perpetuò pragrauatam, quòdque in eorum sensu, vitae Angelicae organum dignissimum fuerat, exanime diutius permanere.

X. Passò verò ac resurgente CHRISTO: *Multa corpora Sanctorum quae dormierant, surrexerunt, & exeuntes de monumentis post resurrectionem eius venerunt in sanctam ciuitatem, & apparuerunt multis.* A quorum numero non est, cui B. IOSEPH excludamus: immò cum animae, tum corporis eius imminens integritas ac sanctitas, tum in CHRISTVM Matremq; eius singularia merita, tum Saluatoris in nutritium filialis pietas, Virginisq; gloriae eius conjugalis affectus ac desiderium id de illo potius, quam de Sanctorum villo alio, facile persuadet. Illos autem non ad mortalem, sed ad immortalem vitam cum CHRISTO resurrexisse, vt communior, ita sacro textui conformior est sensus; nam nec communiter cum alijs conuersati fuisse aut conuixisse dicuntur, sed multis tantum, vt de CHRISTO etiam legitur, apparuisse. Ac insuper extra comunioem CHRISTO resurgente praestitam hinc gratiam, particularius tale privilegium praedictis eius meritis satis congruebat. Vt non mirum proinde sit quòd Corporis aut Reliquiarum corporis eius nullum in terris supersit vestigium, cum alioqui nec S. Praecursoris, nec B. Annae, neq; Apostolorum in honoratas reliquias Deus voluerit.

EMBLEMA V.
S. IOSEPHI PATROCINIVM.

Quam Parcæ, quam fata premunt, huc curre caterua,
IOSEPHI auxilium dextra patrona feret.
Ne dubites: olim mundi tulit illa Salutem,
Hâc dabitur mundo nunc quoq; certa Salus.

CAPVT X.

Tituli honorum S. IOSEPH,

I.

Mirari solent pleriq; tam pauca de S. IOSEPH, vti & de Virgine DEIPARA eius Conjugè, Euangelicam historiam reculisse, vepote natiuitatis, vitæ, dignitatis, gloriaq; eius, obiter admodum, aut condignâ saltem aliquâ vix vt apparet, factâ mentione. Verùm, re propiùs perspectâ mirandum jure potiùs videtur, tam paucis, quæ expressa sunt, adeò multa, sublimiaq;, de sanctissimo quoq; IOSEPH in Euangelio contineri.

II. In primis, ex maximis, sanctissimisq; Patriarchis ac Regibus, natiuitas eius & origo, tantaq; pariter diuinitus ei dignitas contributa, vt Saluatoris genealogia per eum describatur, in eoq; concludatur. Quorsum autem Dauidis patris eius nomen tam crebrò cum ab Euangelistis, tum ab Angelis ei apponitur, nisi vt spectatissimâ eius cum regia nobilitate nobis sanctitas commendetur, illustriorq; ac celebrior apud omnes, quibus rex Dauid est notus, reddatur. Hinc noster D. Bernardus Hom. 2. *supermissus est*, vbi S. IOSEPH laudes interferit: *Huc accedit, (inquit,) quòd dicitur fuisse de domo Dauid, Verè enim de domo Dauid, verè de regiâ stirpe descendit vir iste IOSEPH, nobilis genere, mente nobilior. Planè filius Dauid, nec degenerans à patre suo Dauid: Prorsus (inquam) filius Dauid non tantum carne, sed fide, sed sanctitate, sed deuotione, quem tanquam alterum Dauid, Dominus inuenit secundum cor suum, cui tuta committeret secretissimum atq; sacratissimum sui cordis arcanum; cui tanquam alteri Dauid incerta & occulta sapientia sua manifestauit, & dedit illi non ignarum esse mysterij, quod nemo Principum huius saculi cognouit. Cui demq; datum est, quod multi Reges & Propheætæ cum vellet videre, non viderunt, audire non audierunt, non solum videre & audire, sed etiam portare, deducere, amplecti, deosculari, & nutrire.* Ita Bernardus,

III. Quid verò in laudum IOSEPH materiâ profundius aut sublimius dici potuisset, ab Euangelistâ, quàm cum eum vocat: *Virum MARIÆ*, de qua natus est IESVS, qui vocatur CHRISTVS, *Quia s̄ vir*

si vir est MARIÆ, est & Pater Domini, inquit noster Abbas Rupertus: Et paulò post: Non solum autem Evangelista IOSEPHVM virum MARIÆ protulit, verum etiam prior Angelus, quod equipollens est, MARIAM IOSEPH coniugem enuntiauit. IOSEPH (inquiens) noli timere accipere MARIAM Coniugem tuam. Et continud: O coniugium tuum, ait, verum & sanctum! O Coniugium celeste non terrenum! quomodo enim, vel in quo coniugati fuerunt? nimirum in eo, quod vnus Spiritus, & vna fides erat in eis; sola illie desijt corruptio carnis.

IV. Quin & idem Rupertus aded hinc S. IOSEPH extollit, vt cum facer iacobus mysterium ad CHRISTI, genealogiam in eo terminatam refert, eum supremum cui Deus innixus videbatur, gradum faciat. *Scalabac, inquit, ista est generatio IESV CHRISTI, & latera scale, summi Patres, vel Principes sunt huius generationis, Abraham, atq; David, ad quos promissio est cum decremento eius, qui repromisit. Supremus scale gradus, cui Dominus innixus est, iste est B. IOSEPH vir MARIÆ, de qua IESVS, qui vocatur CHRISTVS, natus est. Quomodo iste Deus & Dominus huic innixus est? vtiq; tanquam tutori pupillus: quippe qui in hoc mundo sine Patre natus est, ita innixus est huic B. IOSEPH, ut esset infantulo isti Pater optimus, vt huius solatio paterno cum Virgine puerperâ sustentarentur. Hæc Rupertus.*

V. Quid igitur & nos vel hinc magnâ probabilitate inferre iudicareq; prohibeat, B. IOSEPH sicut loco ac dignitate, ita etiam sanctitate, gloriæq; celsitudine in hac CHRISTI genealogiâ fastigium tenere, vt quis in serie istâ in Abraham plantatâ Patriarcharum, ad cælum CHRISTVMQ; ipsum, vsque pertingit ab ipsis pariter omnibus vt CHRISTO vicinissimus, vt vir, inquam MARIÆ, Saluatorisq; filij eius-nutricis ac Pater, suspiciatur eorumque cultum atque summas prædicetur? Ita planè, non est qui indignetur, non est qui contradicat, vota sunt hinc, communia, vt vir MARIÆ, vt Saluatoris Pater, Patriarchum fastigium vertexque habendus sit ac prædicandus B. IOSEPH.

VI. Porro iustum vocat Matthæus IOSEPHVM, non ob vnam illam virtutem, quæ auaritiæ contraria est, & reddit vnicique quod suum est, sed ob absolutam omnibus numeris probitatem, siue & virtutum omnium perfectam in eo complexionem. Si autem ita iustus, probus ita perfectus S. IOSEPH fuit: Si ab omni virtutis absoluta perfe-

perfectiōne, ita vniuersim eum laudat, laudandumquē proponit Spiritus sanctus: ad laudum eius cumulū, quid vlteriū inquiri, quid uē dici ampliū, aut desiderari possit? Hinc superexcelsa continuo, completa huius in omni virtute iustitiæ congrua præmia, diuinæque solatia: Vt Angelicâ apparitione mox fruatur ac honoretur, vt filius Davidis ab Angelo nominetur, vt de incarnationis filij Dei toto mysterio instruat, vt Deipara Virgo Angelorum hominumque Regina intimiū ei commendetur. Ac denique vt augustissimū diuinissimumque nomen IESV ei reueletur, suoque tempore imponendum committatur. Sic enim, *IOSEPH fili David*, inquit ei apparet Angelus, *noli timere accipere MARIAM Coniugem tuam, quod enim in eâ natum est, de Spiritu sancto est. Pariet autem filium, & vocabis nomen eius IESVM ipse enim saluum faciet populum suum a peccatis eorum.* Quid his alloquijs, solatijs, & præmijs suauius, augustius mirabilis? Cui enim Patriarcherum, Prophetarum, Apostolorum, aut Angelorum etiam, talia vnquam dicta, vel commissa sunt.

VII. Fuit itaq; IOSEPH, velut Patrinus de cælo nominatus, vt ei in circumcissionis Sacramento nomen IESV imponeret, quodq; (juxta non paucorum saltem sententiam) circumcissionis ipsius minister extiterit. Nam & primum parentem nostrum, inde quod animantibus omnibus, juxta eorum naturas, proprietatesq; nomina imposuerit, astatum nouimus & Dominus ipse, quod stellis omnibus nomina vocet, sapientiam ac potestatem suam, Psalmistæ voce nobis inde proponit. Verum, animantibus, stellisq; omnibus, quanto eorum conditor, cui IOSEPH nomen imponit, excelsior? quantoq; nominibus eorum vniuersis, inter omnia etiam Dei nomina nobilissimum nomen IESV augustius, coram quo sese inflectit, ac in genua procumbit omnis Spiritus?

VIII. Præordinauerat insuper Dominus ab æterno Sanctum IOSEPH, ad virgineum hoc cælesteq; conjugium, vt & Virginis Matris Conjux, & filij eius Virginum Sponsi nutritius esset. Hanc igitur etiam ei, vt Virgo semper permaneret, gratiam Deum contulisse omnino credendum est. Hinc & omnem concupiscentiæ motum extinctum fuisse, vt cum sanctissimâ pulcherrimâq; diuinâ hac Virgine, absq; omni impuritatis tentatione habitaret, asserit Gerson Cancellarius

rius Parisiensis; nec desunt, qui eum quoq; instar Ioannis Baptistæ in utero matris sanctificatum fuisse credendum velint.

IX. Apostolica tandem doctrina est, mercedem vnumquemq; receptorum secundum proprium laborem: attentis videlicet, vt Theologi docent, objecti laborum dignitate, charitatisq; proportionem. Cum itaq; & IOSEPHI labores quàm maximos, & objecti eorum, Deiparæ nimirum, Filijq; Dei dignitatem incomparabilem: neq; imparẽm vtiq; charitatem; eius agnoscamus: quid superest, nisi vt gloriam eius in cælis quàm maximam, celsissimamq; credamus; ac in terris pariter tot tantisque istis debitâ gratitudine titulis suspiciamus ac celebremus?

X. Portauit Saluatorem IOSEPH in manibus suis, scapulisq; suis obumbravit ei: Coronauit igitur manibus suis Saluator IOSEPHVM, & stolâ gloriæ suæ sibi vicinum circumtextit eum. Consignauit Spiritus sanctus spensam suam, filiumq; eius de se conceptum, IOSEPHO. Consecratur igitur & nunc in vicino gloriæ throno MARIÆ, Filioq; eius IOSEPH. Fuit S. IOSEPH Deiparæ, Filijq; eius, corde & opere, totâ vitâ passionum focus: est igitur & nunc consolationis ac gloriæ eorum eminenter consors in cælis.

XI. Expressit in se quàm perfectissimè B. IOSEPH Abrahæ & dem atq; obedientiam, ceterasq; Patriarcharum aliorum eminentes virtutes. Euexit igitur eum Deus ad gloriam magnam, magisq; semper magnificabit nomen eius: & benedicet benedicientibus ei, eruntq; benedicti: & maledicet maledicentibus ei, nec suæ tantæ impietatis maledictionem effugient.

XII. Benedixerunt S. IOSEPH Deus ipse & Angeli de cælo, Deiparæ Virgo, sacriq; Euangelistæ, & nobis ei benedicendi exemplum materiamq; maximam præbuerunt. Benedixerunt illi, eumq; contra inimicorum maledictiones propugnarunt Hieronymus, Augustinus, Chrysostomus, alij Ecclesiæ Patres ac Doctores; Theresia Virgo, alijq; præcipuâ pietate ac sanctitate fulgentes personæ, & benedictionum diuinarum amplam copiam consequi meruerunt.

XIII. Insuper ita benedixit ei Deus, vt in gentem magnam fecerit eum Christianorum videlicet non parua ratione Patriarcham & totius Ecclesiæ CHRISTI communem protectorem, ac patronum. Morunt hæc req; ipsâ patratis diuinitûs non in frequentibus miraculis didice-

didicerant B. Mater Theresia aliaq; quàm plurimæ illi deuotæ personæ; Nouit inter alios grauissimus Pater Benedictinus Monasterij B. Virg. montis Serrati, qui, vt refert Magister Gracianus Carmelita, cum F. IOSEPH deuotissimus esset, mysterium illud & labores, quæ cum CHRISTO Domino & Deiparâ in fugâ in Ægyptum pertulit, frequenter meditabatur, quem die quadam, in Monasterium suum redeuntem, cum in deserto quodam monte feris truculentis & grassantibus hominibus pleno, rectâ itineris viâ amissâ, obscura nox oppressisset, occurrit ei quidam homo iumentum agitans, cui Mulier pulcherrima paululum gestans in brachijs infidebat, à quo religiosus ille rectam itineris viam edoceri postulauit: cui homo ille respondit, vt ambo simul pergerent, seq; probè iter illud nosse: & ecce cum de rebus diuinis colloquiũ miscuissent, Monachus cor suum præ nimia dulcedine, deuotione & suauitate veluti discipuli illi, qui in Emmaus cum Domino euntes fabulabantur, intus ardere sensit, cumq; propè oppidum, quo redebat, peruenissent, homo ille cum Muliere pulcherrimâ, speciosâq; præ filijs hominum puero disparuit, & deuotissimus ille religiosus quasi à somno excitatus ad seq; reuersus: nunc scio verè (inquebat) sanctissimum IOSEPH B. V. sponsam eius, & puerum IESVM, qui est via, Veritas & vita, mihi adfuisse, & viæ socios, consolatores & ductores extitisse, &c.

XIV. Agnouerunt & duo illi Franciscani religiosi, de quorum erga B. IOSEPH deuotione idem M. Gracianus ibidem, qui cum Flandriam versus nauigarent, & naui cum multis hominibus demersâ, ipsi tabellâ quadam arreptâ tribus integris diebus & noctibus S. Ioseph implorantes super maris vndas fluctuassent, die tertiâ super eadem tabellâ in medio eorum iuuenis elegantî formâ aspectuq; decorus apparuit, qui & dulciter & affabiliter eos salutauit, jam, jamq; viribus quasi deficientes bono animo esse iussit, ac de præsentî periculo liberauit, & ad eorum cum multâ gratiarum actione interpellationem, placido vultu se esse S. IOSEPH, respondit.

XV. Et Isolanus; Didicimus, inquit, à quopiam viro venerabili in inçlytâ Venetorum Vrbe Italiæ nobilem virum quempiam consuetum per singulos dies ante Imaginem S. IOSEPH in Ecclesiâ nonnullus pariete pictam genua flectere, sanctumque IOSEPH precibus venerans; post longius obseruatam corde sincero & nobili talium

precum consuetudinem lecto decubuit graui morbo oppressus. Hic vidit vigilans sanis oculis sanaque mente S. IOSEPH instar præfata imaginis cubiculum suum intrantem. Quo viso mirâ contritione suorum criminum affectus est. Illicò autem euocato confessore Sacerdote confessionem suorum criminum more Catholico peregit, sicque obdormiuit in Domino in præsentia S. IOSEPH ad superiores, vt piè creditur, inuitatus. Sic ille.

XVI. Certè recens est inter cætera, quod vir nobilis de *Hem* Dominus de *Miny* Audomaropoli sub initium mensis Maij anni 1626. moribundus aperuit Patri Capucino alijsque ei assistentibus conspectos sibi in morbi grauitate B. Virginem & B. IOSEPH cum S. Francisco diem horamque mortis sue ad tres dies sibi cum salutis indicio præinnotuisse, eamque cælestem diei & horæ mortis eius præmonitionem ita comprobata à se fuisse dictus pater & quidam alij testati sunt, cuius etiam testimonij certam copiam ipse excepi, inquit D. Matthias Nauens.

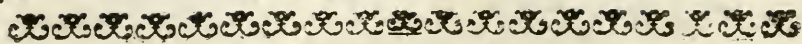
XVII. Honoratum voluit Saluator nutritium suum hisce variorum beneficiorum & alijs eiusmodi plurimis spectabilibus miraculis, vt multiformem eius ad specialia multa præfata, imò & omniformem ad omnis generis subsidia nostra potestatem magis magisque semper mundo propalaret.

EMBLEMA VI. & vltimum.
S. IOSEPH peculiaris Patronus
S. Theresiæ.

Dum rigat Hesperio Carmelum fonte Teresa,
Germiua IOSEPHO læta iuuante virent.
Hæc iuga debuerant sacri reuirefcere Montis,
Sub quâ flos campi creuerat antè manu.

C A P V T X I.

B. IOSEPH erga S. THERESIAM particularia beneficia.

I.

Testatur Angelicus Doctor B. Thomas: *Quibusdam sanctis datum est in aliquibus specialibus causis precipuè patrocinari, sicut S. Antonio ad ignem, at sanctissimo IOSEPH in omni necessitate & negotio concessum est opitulari, & omnes ad se piè confugientes defendere, fouere & paterno affectu prosequi. Et hoc ipsum est, quod expressè atque ex professo de ipso testatur, experca quidem loquens ab ipsaque Virgine Deiparâ interdum edocta B. Mater Teresa.*

Qui igitur aliquid à Deo vult obtinere, accipiat B. IOSEPH pro aduocato ante Virginem benedictam Sponsam suam, & Dominum IESVM apud Patrem calcstem, & omnia impetrabit. Vt per IOSEPH scilicet accedatur ad MARIAM conjugem eius, ac per MARIAM ad CHRISTVM eius filium, qui Deum Patrem suum ad eum rogatum, efficacem pro nobis interpellet. Vt ostendat inquam B. IOSEPH callos & dura, MARIA pectus & vbera, CHRISTVS Deo Patri latus & vulnera, quò repulsa esse non possit, vbi charitatis, pietatis ac iustitiæ tanta sunt insignia. Nam & in terris & in hac ipsa Virginis interpellatione per ipsam & cum ipsâ Virgine CHRISTVM Dominum B. IOSEPH rogabat. Mouebit nimirum Virginem charissimi jus pietasque conjugij, mouebit filium amantissimorum maximeque meritorum supplex parentum auctoritas, & pro suâ reuerentiâ exaudietur à Patre Filius.

II. Extant horum omnium testimonia exempla non pauca apud Scriptores. Verùm vnâ pro mille testem horum appello magnam illam Matrem Theresiam Carmelitanæ Religionis ad normam vitamque in terris Angelicam reduçtricem. Quoties Virgo hæc admiranda, parensque amplissima, in instituti suis primarijs & progressibus, in mortis periculis, necessitatibus, difficultatibusque omnibus ei vbi aliquando res desperata videbatur, huius sancti Patroni sui opem, directionem, consolationem, aliumq; opportunum fauorem omnem experta

experita est? quoties, quibusq; animi quadijs, modo etiam cum CHRISTO Domino, caelestibus apparitionibus gauisa? ut hæc & similia multa historix vitæ ipsius sextum, trigessimum tertium, & alia quæ fufius legi possunt, capita testantur. Ipsa etiam eodem cum illo sexto protestante non recordari se, quidquam quod non obtinuit, ab eo unquam petijisse, ac rursus ibidem.

III. *Mirabile est, inquit, quot quantisq; gratiarum ac subsidiorum beneficijs per hunc Sanctum me Deus dignatus sit, ex quantisq; cum anima, tum corporis periculis eripuerit. Videntur Sanctis alijs ad particularia beneficia gratia speciales collatae, ac S. IOSEPH, ut ipsa in me, alijsq; multis deuotus esperlonis experita loquor, ad cuiusvis generis auxilia efficaciter videtur inuocari. Vt indicare vellet, inquit, Dominus videatur, se quem admodum in terris ei subditas fuit, ita & in caelis ad nutum in omnibus ei condescendere, ut sicut à Domino ipso, ita & à mortalebus omnibus propter ipsum ubiq; honoretur.*

IV. *Quid? quod beata ipsa Virgo Deipara ei interdum eum ipso apparens, indicaret eius honorem magnopere sibi placere, vehementerq; sibi commemoatum esse? Amplius, quod CHRISTUS ipse Dominus, ut primum instituti sui Monasterium eius nomine nuacuparet, ei aliquando intimarit, atq; ut eius honorem per se, suosque quantum posset, amplificare studeret, iniuixerit. Vnde & factum, ut ipsa non grata minus atque obediens, quam ei deuota, è sedecima Monasterijs, quæ viuens extruenda curauit, tredecim eodem S. IOSEPH nomine insignita, consecrata, munitaque voluerit. Hinc & ipse Matris sanctissimæ, suorumque in potentissimum æquè ac benignissimum Patronum hunc suum, tantus affectus, zelusque ut eorum votis, præconijs, ministerijs, morè vbique mundo vniuerso, magis magisque celebrari pergat. Ut quantum aliquando apud mundi amatores contemptus fuit, tantum nunc laudum eius multiplicatâ celebritate magnificetur.*

V. *Accepi, inquit prædicta S. Theresia, pro aduocato & Magistro gloriosum sanctum IOSEPH, & precibus eius valde me commendauit, clarè cognosce quod sanctus iste Pater & Dominus meus extraxerit me, cum ex necessitate istâ, tum ex alijs maioribus circa honorem & salutem animæ periculis, ideoq; maioris meo bono, quam eum rogare seuissem. Non memini, rem me illam usq; modo eum rogasse, quam non adimpleuerit. Mirum est, quam magnis gratijs per sanctum hunc Deus me affecerit, & è quantis cum corporis, tum animæ periculis eripuerit.*

Vl. *Con-*

VI. Conforme est, quod ex eius testimonio memorat Ribera, ubi agens de perfectiore eius conversione & principijs eius & motiuis. *Acceptit. ait, has omnes gratias, aliasq; similes per intercessionem Dominae nostrae, & beati S. IOSEPH. Et CHRISTVS Dominus, in reuelatione quadam ita illi indicauit, quam manu propria in chartâ separatâ scriptam reliquit his verbis: Intellexi valde me obligatam seruitio Dominae nostrae & S. IOSEPH, quia cum frequenter omnino infirmarer, per eorum preces sanitatem mihi Deus reddebat.*

VII. Prosequitur ipsa: Die assumptionis Dominae nostrae in Monasterio vno Ordinis gloriosi S. Dominici considerabam numerum peccatorum, quae alias in eâ domo confessâ fueram, malaeque vitae meae decursum, cum magnus mihi raptus, quo fere extra me posita sum, contigit: ita vt confederim; immo mihi videor non potuisse videre & audire Missam: adeo vt scrupulus, de eo postea mihi fuerit. Et cum sic essem, visa sum mihi videre magni me candoris magnaeque claritatis veste indui. Et principio non videbam quis esset, qui me vestiebat, & deinde vidi versus dexteram Dominae nostrae, & versus laeuam, Patrem meum S. IOSEPH, qui tunicâ illâ me vestiebat: & datum est mihi intelligere quoddam jam à peccatis meis munda essem: Et vestitione perfectâ cum maximâ gloriâ & voluptate, videtur mihi B. Virgo manus meas continuo apprehendisse dixisseque magnopere meam delectare seruiendo glorioso S. IOSEPH, vtque crederem id quod de Monasterio praecebebam, perficiendum, quodq; in eo Monasterio multum Domino nostro ipsisque duobus seruiretur, atque vt non timorem hoc vnquam dissolendum, quamuis obedientia quam reddebam secundum gustum meum non esset, quia nos custodituri erant, & quoniam filius eius senobis adfuturum jam promiserat. Et quod in talis successus huius rei signum ipsa mihi istud iocale dabat. Et mihi collo meo torquem imposuisse videbatur auri pulcherrimi, in cuius extremitate crux erat valoris maximi. Aurum istud & gemmae istae tantum ab hisce quae apud nos sunt, differunt, vt non sit comparatio, quia pulchritudo eorum militum differt ab eo quod hic imaginari possumus. Neque intellectus assequi potest, ex quo toga ista esset, neque candorem quem Dominus nobis vult representatum, imaginari: ita vt quidquid infra hic est, pictum tantum carbonis, iuxta modum

modum loquendi, mihi videatur. Pulchritudo quam vidi in Dominâ nostrâ, quamuis nullam figurarum in particulari, mente retinerem, *sed totum simul admodum faciei*; albo vestita erat maximo cum splendore, qui oculos non offendeat, sed qui maximè suavis & gratiofus erat. Non tam clarè vidi gloriosum S. IOSEPH, quanquam viderim quod esset in formâ visionum quas dixi, quæ non videntur. Cum Domina nostra sic mecum esset, mihi admodum iuuenis videbatur, & ego maximâ cum gloriâ & gaudio, imò maximo quod vnquam habuerim; & voluissem nunquam inde recedere. Videtur mihi eos in cælum magnâ cum Angelorum multitudine ascendentes videre, & mansi in magnâ solitudine, quamuis adeò consolata, eleuata & in oratione recollecta vt nec me mouere nec loqui possem. Mansi cum tantâ vehementia & impetuositate me exinanienti & consumendi pro Deo. Et totum sic actum est, idq; talibus cum effectibus, vt dubitare nunquam potuerim licet ad hoc niterer, quin res hæc à Deo esset.

VIII. In libro foundationum Sororum Carmelitanarum per eam conscripto, cap. 1. in quo tractatur quomodo primum Monasterium S. IOSEPH de Auila fundatum fuerit, ita inter cætera de Monasterij huius fundatione, de quâ valde perplexa erat, legitur; *Die quodam post sacram communionem mandauit mihi serio diuina Maiestas sua, vt opus susciperem, totisq; viribus procurarem, magnis me promissis de Monasterio complendo assecurans, quodq; ipsi fideliter in eo seruirem, mihi iniungens, vt nomine S. IOSEPH illud vocarem, qui ad vnâ portarum nos custodiret, & Domina nostra ad alteram, & quod IESVS CHRISTVS in medio nostri foret, quodq; Monasterium istud stella futurum esset, quæ splendorem magnum spargeret.* Et paucis interpositis: *Hæc locutio Domini nostri fuit istiusmodi, & visio ista cum magnis adeò effectibus, vt quin ipse esset dubitare non possem,* De quo Monasterio fundando & B. IOSEPH nomine nuncupando agit etiam cap. 32. vitæ suæ. Vbi & CHRISTVM Dominum non semel, sed pluries, cum difficultates multæ se obijcerent, eâ de re sibi locutum refert. Vnde factum, vt & alia Monasteria omnia, quæ viuens procurauit duobus exceptis, beati IOSEPH nomine insignita voluerit; videlicet Monasterium S. IOSEPH Auilæ in Hispaniâ; Monasterium Medinæ de Campo; Monasterium Malagoniense, Monasterium Toletarum, Monasterium Salmaticense; Monasterium Segueiense, Monasterium Veasense, Mo-

Monasterium Seuillanum, Monasterium Carauaquanum, Monasterium Nouauillanum, Monasterium Palencianum, Monasterium Burgosianum, Monasterium Granatense.

IX. Quamobrem & post eam juxta eius desiderium & exemplum Carmelitana Monasteria vt plurimum passimq;, imò & Ordinis Provincia integræ, inter quas Belgica, Patronali eius nomine honorari perseverant. Nam & in Prologo huius libri foundationum suarum ex obedientiâ ab eâ conscripti. Munus hoc ea scribendi se suscipere ac incipere profitebatur in nomine Domini cum aduocatione in suum auxilium gloriosæ Matris eius & gloriosi Patris sui, ac Domini S. IOSEPH, *Incipio, inquit, in nomine Domini in auxilium meum aduocans gloriosam Matrem eius, cuius quamuis indigna, habitum gesso, & gloriosum Patrem meum ac Dominum S. IOSEPH, in domo cuius sum. Ad finem libri de viâ perfectionis, quem cum alijs quatuor libris, qui passim vario idiomate circumferuntur, diuino afflata Spiritu conscripsit, exant saluberrima eius ad suas religiosas Consilia, siue instructiones & admonitiones spirituales inter quas hæc vna sub finem eodem quo præcedentia faciens habetur his verbis: *Quamuis multos Sanctos pro Patronis & Aduocatis habeatis: Particularem tamen erga B. IOSEPH deuotionem habetote, qui à Deo multum obtinet.**

X. Qui à Deo, inquit, multum obtinet: vt intelligamus eam non ex particulari tantum aliquâ ratione vel affectu deuotionem erga B. IOSEPH religiosi suis commendare, quemadmodum speciales Monasteriorum vel Ordinum Patroni vel Benefactores ijs specialiter commendari solent, sed ob patrociniij eius apud Deum maiorem, ampliolem, communioremq;, erga omnes, ac specialius erga deuoto clientes suos valorem.

XI. In profecione beatæ Matris cum alijs aliquot Sanctimonialibus ad ciuitatem de Veias ad fundandum in eâ præfatum Monasterium sub inuocatione nominis S. IOSEPH magnum illis à B. IOSEPH in viâ præcipitijs directione præstitum est beneficium. Siquidem viâ regiâ penitus amisâ, & ad loca lapidibus complantata manifestis plena periculis inter montium altissima cacumina & vallium ad abyssum veluti descendendum prærupta peruenissent, metuq; grauissimo percellerentur, mox ad S. IOSEPH patrociniû confugiendum B. Ma-

ter ju-

ter iudicauit, cùm & sine morâ à profundissimâ voragine humana vox quasi viri grandæui audita est, quæ vt ibi sisterent, præcipientes alioqui sine dubio omnes peritura, ingeminauit. Ad huius ergò vocis monitum vltioremq; directionem si stant currus Aurigæ, & omnes pariter ad vnâ signatam partem, quæ quidem non minùs periculosa apparerebat, iter pedetentem arripiunt, & cùm aurigæ post euasum ira miraculosè præcipitum, hominem illum conquirerent nec inuenirent, monet B. Mater deuotione & lachrimarum profluuio perfusa ne frustra fatigentur: erat enim, inquebat, sanctissimus Pater meus IOSEPH, qui à periculis iminentibus nos liberauit, viam nostram direxit, & in tuto nos collocauit. Ita P. Didacus de Ypes ex S. Hieron. familia Philippi Secundi Regis à confessionibus, & post Episcopus Tarraconensis lib. 2. cap. 27, Vita S. T.

XI. Hinc igitur maxima B. IOSEPH cùm apud Deum patrociniandi auctoritas, tum erga pios clientes eius auxiliatrix benignitas abundè innotescit; præsertim cùm & singulares S. Matris gratias eximiamq; puritatem ac sanctitatem cum CHRISTI amore coniunctam, in patronalem eius specialem apud Deum gratiam, particularemq; in eam pro particulari eius in eum deuotione, fauorem ac beniuolentiam referendam ex ipsamet audiamus. Vt non mirum sit, cur tota per eam reformata Carmelitana religio sicut Matris suæ exemplo & præcepto patronum eum speciali deuotione veneratur: ita & in omnibus necessitatibus suis prouisorem ac nutritium suum eum reputet atq; experiatur. Neq; verò dubium quoq; esse potest, quin vicissim quemadmodum beata Virgo eius se honore magnoperè delectari protestata est, ita etiam & ipse erga Virginis Sponsæ suæ deuotos clientes valde ac specialiter afficiatur; adeò vt etiamnum non modò inter sese mutuo, verùm etiam respectu clientum suorum indiuisa maximo affectu coniuncti sint. Vt propterea qui sponsi fauore potitus fuerit, de sponsæ amicitia considerare pariter debeat, & qui sponsam patronam habuerit, de sponsi conspirante fauore sibi persuadere possit.

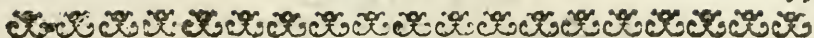
XII. Cæterùm non fuit quidem antiquitùs dies eius in Ecclesiâ solemniter celebratus, propter eos scilicet hæreticos, qui vt notat Vbertinus naturalem eum CHRISTI patrem perhibebant: sed eâ nunc, ratione cessante, iuste meritoq; laudes eius solemniter solemnissq; semper celebrari, vt cernimus, ubiq; pergunt, non religionis

modò aut Ecclesiasticis personis cuiusuis gradus, sed ipsi etiam passim populis, ad eius templa, festaque mirà pietate ac deuotione confluentibus, atque conspirantibus, adeo vt populorum etiam pars potissima cum Ecclesiasticis pariter, diem eius, debita (vt meritò sibi persuadent) gratitudine, beneficiorumque eius religiosâ præstolatione, vltro sanctificant, imò speciali quodam pietatis studio colant ac venerentur. Meritò inquam, iustissimeque sibi id persuadentibus omnibus, vt quem conditor ac redemptor noster filiali, vt patrem amantissimum, atque vt sponsum charissimum conjugali Virgo DEIPARA honore & amore prosecuti sunt; speciali etiam ac præcipuo quodam religionis cultu ipsi suscipiant ac celebrandum ducant.

XIII. Atque vtinam beatissima Mater THERESIA, hunc noui luminis & ardoris solem fulgentissimum citius nobis enubilasset, hunc nobis contra Herodianas aurasque persecutiones omnes protectorem potentissimum citius monstrasset, hunc nobis diuini amoris, Angelicæ puritatis, Christianæ mansuetudinis, aliarumque virtutum omnium exemplar præclarissimum citius exhibuisset, vt hunc, inquam, benignissimum, propensissimum, ac potentissimum mortalium in cælis patronum, citius nobis proposuisset, vt tanta quæ nunc est, quæque maior semper futura est, sanctitatis ac patrociniorum eius gloria, citius lætificati fuisset.

XIV. Sed illam nimirum Virgo Angelica, Mater pietissima, CHRISTI amatrix feruentissima, Ecclesiæque eius columna firmissima illam gloriosæ honoris prærogatiuam, communisque felicitatis gratiam amplissimam, in tua tibi tempora, nobisque per te omnibus Deus reseruarat, vt eum tibi, familiæque reformationis tuæ, in sanctitatis eius testimonium notamque fulgentissimam, instructorem patronum ac tutelarem daret, ac per te præsertim, tuosque pariter gloriam eius, amplius quàm vnquam toto orbe propalaret. Titulus profectò ad mortales omnes tibi de tanto per te huius manifestationis beneficio eis præstito, vehementer obstringendos, vel sole sufficiens idemque maximus.

Atque vtinam & nos, ita CHRISTI Domini Genitricis eius hortatu ac iussu, atque Virginis huius sanctissimæ meritis & exemplis, eum honoremus, glorificemus, imitemur, inuocemus, atque omninò colamus, vt apud Dominum ac Filium eius Deum Iudicem nostrum, patronali paternoque eius fauore gaudere atque in Dei gratia vsq; ad contuendam eius gloriam in dies crescere possimus.

EPILOGVS.

B. IOSEPH benedicunt omnes status.

Benedicite itaque IOSEPH & MARIÆ in Domino Virgines, quia virginitatis vestræ Duces patronique primarij existunt.

Benedicite IOSEPH & MARIÆ continentes castique conjuges, quia continentiae castitatisq; vestræ eminentens speculum vobis fuerunt.

Benedicite MARIA & IOSEPH Angeli Domini: quia ad sedium vestrarum repletionem statum vobis ac sororum in terris copiam prouiderunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH Martyres Domini, quia pro CHRISTO laborare patique totâ vitâ suâ vobis monstrarunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH Doctores Domini: quia CHRISTVM fideiq; eius lumen corde, voce, & opere portare vobis ostenderunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH Confessores Domini, quia vitæ pro CHRISTO munditiam ac sanctitatem docuerunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH Sacerdotes Domini; quia sancta sanctè tractare vos instruxerunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH Religiosi Domini: quia obedientiæ, paupertatis, & castitatis vestræ typum ipsum vobis exhibuerunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH familiarum parentes & rectores; quia sanctæ paternæ curæ: illustre exemplum vobis exhibuerunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH Ecclesia triumphans Domini: quia triumphus tui auctori in terris adstiterunt, & in cælis adstunt.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH in purgatorio laborans Ecclesia Domini: quia consolationis vestræ præsidium in cælo DEO representant.

Benedicite MARIÆ & IOSEPH militans in terris Ecclesia Domini: quia Salvatorem tuum tibi in terris protexerunt & saluarunt.

R. P. Paulus de Barry S. I. in Alimentis pietatis erga S. Iosephum Cap. 6. valde commendat Litanias breues à quodam Ord. S. Benedicti ordine Alphabetico conscriptas.

LITANIÆ
Ad sanctum IOSEPHVM.

KYrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Pater de cælis Deus, Misere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus, Misere nobis.

Spiritus sancte Deus, Misere nobis.

S. Trinitas vnus Deus, Misere nobis.

Sancta MARIA Sponsa S. IOSEPH.

S. Ioseph Amator castitatis.

S. Ioseph Beatissime Beatorum.

S. Ioseph Confirmate in gratiâ.

S. Ioseph Decus Sponsorum.

S. Ioseph Exul cum CHRISTO in Ægypto.

S. Ioseph Fili David.

S. Ioseph Gener Ioachim & Annæ.

S. Ioseph Hospes Verbi Incarnati.

S. Ioseph Iustificatus in vtro matris.

S. Ioseph Lumen opificum.

S. Ioseph Minister Circumcisionis CHRISTI.

S. Ioseph Nutricie pueri IESV.

S. Ioseph Obiens inter brachia CHRISTI.

S. Ioseph Pater IESV CHRISTI.

S. Ioseph Quærens IESVM in templo.

S. Ioseph Resurgens cum Redemptore.

S. Ioseph Sponse B. Virginis.

S. Ioseph Tutor Filij DEI.

S. Ioseph Virgo Pater.

Agnus DEI qui tollis peccata mundi, Parce nobis Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Domine.

Agnus DEI, qui tollis peccata mundi, Misere nobis.

Vers. Ora pro nobis S. IOSEPH,

Resp. Ut digni efficiamus promissionibus CHRISTI.

OREMVS.

Ora pro nobis.

Sanctissimæ Genitricis tuæ Sponsi, quæsumus Domine, meritis ad-
 juuemur, ut quod possibilitas nostra non obtinet, eius nobis inter-
 cessione donetur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiri-
 tus sancti Deus. Per omnia sæcula sæculorum. Amen.

I N D E X.

Dedicatio.

EMBLEMA I. S. IOSEPH vir. MARIAE.

- CAPVT I.** S. IOSEPH Patria, Genealogia, & Cognati. 1.
CAP. II. S. Iosephum Fabrum lignarium fuisse. 3.
CAP. III. S. Ioseph B. MARIA desponsatur: Item de Añulo eiusd. 4.
CAP. IV. S. Ioseph perplexisas. 7.

EMBLEMA II. S. Ioseph Pater Christi.

- CAP. V.** Qui S. Ioseph habet fauentem, habet cum eo CHRISTVM
 & Virginem. 9.
CAP. VI. B. Ioseph. cum Christo & Virgine in Ægyptum exilium. 11.

EMBLEMA III. S. Ioseph vita religiosa.

- CAP. VII.** S. Ioseph inter operas fabriles vita religiosa. 16.
CAP. VIII. Gloria S. Ioseph ex ipsius & eum imitantium Coniugali
 continentia. 24.

**EMBLEMA IV. S. Ioseph obitus, & B. V. plan-
 ctus & mæror super eo.**

- CAP. IX.** S. Ioseph. obitus. 33.

EMBLEMA V. S. Ioseph Patrocinium.

- CAP. X.** Tituli honorum S. Ioseph. 41.

**EMBLEMA VI. & vltimum S. Ioseph peculiaris
 S. Teresiæ Patronus.**

- CAP. XI.** S. Ioseph erga B. Teresiam particularia beneficia. | 48.

Epilogus.

- B. Ioseph benedicunt omnes status. 57.

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

1875

